

LXXVIII. évf. 25.
(3851.)
2022. június 19.
Ára 270 Ft

ujember.hu
ujember@ujember.hu

Ujember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA



Fotó: Merényi Zita

Tudatos hittel, hálatelt szívvel

Beszélgetés Erdő Péter báboros, prímással hetvenedik születésnapja alkalmából

Az ember ajándékba kapja az életét, a nevelte-tétét, s bár a hitét és a katolicizmust is, az utóbbiakat tudatosan el kell fogadni – vallja Erdő Péter báboros, prímás, esztergom-budapesti érsek. A főpásztorral 70. születésnapja alkalmából beszélgettünk, melyet június 25-én ünnepel.

– Hatgyermekes családból jön. Milyen örökséget hozott magával?

– Szeretetteljes, katolikus családban nőttem fel. Öt testvérem közül elsősorban a két fiúval volt közelebbi a kapcsolatom, a lányok ugyanis jó néhány évvel később születtek. Nem éltünk könnyen, már csak azért sem, mert szüleim nem dolgozhattak a tanult hivatásukban. Mégsem panaszkodtak, érezhető volt, hogy számukra a hit a legfontosabb az életben. Nem mondta, hogy emiatt le kellett mondaniuk valamiről, sőt, derűsen éltek meg a hitük. Vasárnap együtt jártunk misére, egy idő után elkezdtem ministrálni is.

(Folytatás a 9. oldalon)

Isten vonzásában
a kereszteny nép
javára
Esztergomban szentelnek
papokat június 18-án
3. oldal

Hóvirágposta
a bakonyzücsi
otthon lakónak
Ríportunk a 7. oldalon

Ahol nem a világ
diktálja a ritmust
Beszélgetés a Magyar
Cserkeszsövetség
új elnökével
11. oldal

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Magyar állami kitüntetéseket adtak át Rómában

Magyar állami kitüntetéseket adtak át június 8-án Rómában, a Pápai Magyar Intézetben (PMI) mások mellett Pietro Parolin szentséki bíboros államtitkár és Paul Richard Gallagher, a szentséki államközi kapcsolatok titkára részére. Az érdemrendeket Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes adta át. Az ünnepi alkalmon jelen volt Erdő Péter bíboros, Habsburg Eduard szentséki nagykövet és a PMI közössége.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes Orbán Viktor miniszterelnök előterjesztésére az Ader János köztársasági elnök által adományozott alábbi állami kitüntetéseket adta át Rómában.

Magyarország és az Apostoli Szentsék kapcsolatainak előmozdítása, valamint az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus budapesti záromiséjén Ferenc pápa részvételének elősegítése érdekében végzett tevékenysége elismeréseként Pietro Parolin bíboros, a Szentatyá államtitkára részére a Magyar Érdemrend nagykeresztje polgári tagozata.

(Folytatás a 2. oldalon)

Katolikus Karitász

Letelepítőket segítő integrációs központ nyílt

A Katolikus Karitász Integrációs Központja a Magyarországon letelepedő menekültök beilleszkedését és önálló életkezdését kívánja hosszú távú segítséggel, valamint lakhatást, munkavállalást támogató komplex programmal előmozdítani. A központot június 8-án Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök, a Katolikus Karitász elnöke áldotta meg Budapesten.

A Katolikus Karitász országos központjában alakították ki az integrációs központ helyiségeit. A két munkatársat fogalkoztató iroda mellett

van egy fogadószoba, benne a gyerekeknek játskarok – ide érkeznek a segítséget igénylő családok.

(Folytatás a 6. oldalon)



„Saját erőnkől semmit nem tudunk tenni”

Egy nyolcgyermekes házaspár
az imáról és a táncról

Olykor erős figyelmeztetést kapunk arról, hogy törékenyek vagyunk, és hogy a magunk erejéből semmit sem tehetünk. Az Amoris laetitia-családév végéhez (június 26.) közeledve tessziük közzé a Nényei Lászlóval és Noémivel készített interjút. A nyolcgyermekes házaspár átélte, hogy az imádságuk óriási ereje van, életet ment. Azt is megtudhattuk tőlük, hogy a tánc miként erősít a házastársi kapcsolatot, és hogy a munkánkkal is van terve a Teremtőnknek.

– Hogyan indult a házasságuk?

Noémi: Sokszor nagyon távolról érkeznek egymáshoz azok, akik házastársak lesz-

kal. A mi találkozásunk idején azonban ezt még nem hangsúlyozták ennyire a házassági felkészítés során. Lackó Budapesten, a második kerületben nőtt fel hat testvérevel. Ne-



nek. Mi is szembesültünk azaz, hogy máshogyan gondolkunk dolgoról, hiszen különbözőképpen voltunk szociálizálva. Manapság sokszor mondják: meg kell ismerni a családi hátteret ahhoz, hogy lássuk, mit hozunk magunk-

kem egy bátyám van. Csak két kilométerre laktunk egymástól Budán, mégis szinte egy évszázad választott el minket, mert a szívem minden Jászapáti húzott, ahol a nagyszüleim éltek.

(Folytatás a 8. oldalon)



ISSN 0133-1205



9 770133 120548

A Szentatya az idősek bölcsességéről és humoráról

Május 25-én a Szentatya a tizenegyedik katekizisét tartotta az öregkorról az általános kihallgatás keretében. A Prédikátor könyve alapján az értelemvesztés, a minden hasztnak érzés, a teljes fásultság általános tapasztalatáról elmélkedett, és kiemelte, milyen fontos szerepet játszhatnak az idősek mások megsegítésében ebben a helyzetben. Ferenc pápa teljes katekizisének fordítását közreadjuk.

„Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Az öregkorról való eszmefuttatásaink sorában – tehát az öregkorról való töprengéseinket folytatjuk –, ma a Prédikátor könyvével, a Szentírás egy újabb gyöngyszemével foglalkozunk. Első olvasásra ez a rövid könyv megdöbbenti, híres réfrénje zavarba ejti az embert: »Minden hiábaivalóság.« Minden hiábaivalóság – ez a refren, mely újra és újra elhangzik; minden hiábaivalóság, minden »köd«, minden »füst«, minden »üresség«. Meglepő, hogy a Szentírásban ilyen mondاتokat találunk, melyek a létezés értelmét kérdőjelezik meg. Valójában a Prédikátor folyamatos ingadozása értelem és értelmetlenség között annak az életről való tudásnak az ironikus megjelenítése, amelyet szenvetély fűt az igazságosság iránt, melynek Isten ítélete a biztosítéka. És a könyv záromondata megmutatja a próbatérből kivezető utat: »Féld az Isten, és tartsd meg a parancsait, mert ez minden embernek a kötelessége« (Préd 12,13). Ez a tanács a probléma megoldására.

Egy olyan valósággal szembesülve, mely időnként szemlátomást minden ellentétek helyet ad, mégis ugyanazt a sorsot szánja mindegyiküknek, azt, hogy a semmiben vég-

ződnek, a közömbösséggel útja tűnhet számunkra az egyetlen gyógyírnak a fájdalmas csalódásra. Ilyen kérdések merülnek fel bennünk: Erőfeszítések talán megváltoztatták a világot? Képes-e valaki érvényt szerezni az igazságos és igazságtalan közötti különbségek? Úgy tűnik, minden értelmetlen: minek ennyi erőfeszítés?

Ez egyfajta negatív felismerés, mely az élet bármelyik időszakában megtörténhet, de kétségtelen, hogy az öregkor szinte elkerülhetetlenné teszi ezt a találkozást a kiábrándulással. Öregkorban a kiábrándulás megérkezik. Így döntő fontosságú, hogy öreg korunkban ellen tudunk-e állni e kiábrándulás elkedvetlenítő hatásainak: ha az idősek, akik már minden láttak, megörzik az igazságosság iránti szenvetélyüket, akkor van remény a szeretetre és van remény a hitre is. A mai világ számára döntő fontosságú vált, hogy átjutunk-e ezen a válásagon, ezen az üdvös válásagon. Miért? Mert az a kultúra, amely az hiszi, hogy minden megszabhat és minden manipulálhat, az élet értelmének kollektív elvesztésével, a szeretetből való kiábrándulással, sőt a jóságot érintő elkedvetlenedéssel végez.

Ez az elkedvetlenedés elveszi a tenni akarásunkat. Az a feltételezett »igazság«, mely csupán regisztrálja a világot, az ellentétek iránti közömbösséget is regisztrálja, melyeket megváltás nélkül az idő folyásának és a semmiben való végződésnek ad át. Ebben a formájában – a tudományosság köntösébe bújva, egyúttal rendkívül érzéketlenül és nagyon erkölcselenül – a modern igazságkeresés abba a kísértésbe esett, hogy teljesen búcsút vegyen az igazságosság iránti szenvetélytől. Már nem hisz a sorsában, az igéretében, a megváltásában.

Modern kultúránk számára, mely gyakorlatilag minden feláldozna a

dolgok egzakt megismerése érdekében, ennek az új cinikus észnek a megjelenése – mely összekapcsolja a tudást a felelőtlenséggel – kemény válaszcsapást jelent. Az erkölcsiség alól felmentő tudás ugyanis eleinte a szabadság, az energia forrásának tűnik, de hamarosan a lélek bénulásával válik.

A Prédikátor a maga iróniájával már leplezi a tudás mindenhatóságának ezt a végzetes kísértését, a »mindentudás tébolyát«, mely az akarat teljes erővesztését eredményezi. A legkorábbi keresztyénagyomány szerzetesei pontosan azonosították a léleknek ezt a betegséget, mely hirtelen felfedezi a hit és erkölcs nélküli tudás hiábavalóságát, az igazságosság nélküli igazság ábrándját. Akédiának nevezték. Olyan kísértés ez, amely mindenire leselkedik, az öregekre is, de mindenki ki van téve neki. Ez nem egyszerűen lustaság: nem, annál több. Nem egyszerűen depresszió: nem. Az akédia inkább a világ megismerése előtti behódolás, amelyben nincs többé szenvetély az igazságosság és a belőle következő cselekvés iránt.

Az értelemvesztés és az erőhiány, melyet ez a tudás okoz, amely elutasít minden etikai felelősséget és minden szeretetet a valódi jó iránt, nem ártalmatlan. Nem pusztán a jóra irányuló akarat erőit veszi el: visszahatásákkal megnyitja az utat a gonsz erőinek agresszivitása előtt. Ezek annak a megörült észnek az erői, amelyet ideológiai túltengés tett cinikussá. minden fejlődésünkkel, minden jólétünkkel együtt voltaképpen a »megfáradás társadalmává« váltunk. Gondolatok csak bele: megfáradt társadalom vagyunk! Szélesskörű jólétet kellett volna teremtenünk, és eltűrjük az egészségügy tudományos szelektív piacát. Áthágthatatlan határt kellett volna szabnunk a békének, és védten



COPYRIGHT © VATICAN MEDIA

emberek elleni, egyre kíméletlenebb vannak a fiatalokra! Megmentik őket a szomorú és életbölcsességet nélkülöző világ tudásának kísértésétől. Es ezek az idős emberek viszszavezetik a fiatalokat Jézus igéretéhez: »Boldogok, akik éheznek és szomjazznak az igazságra, mert majd eltelnek vele« (Mt 5,6). Ők azok, akik éhezést és szomjazzást fognak ébreszteni a fiatalokban az igazság iránt. Bátorság, mi, mindenianyian, idősek: bátorság és hajrá!

Végül ez az érzellemmentes és felelőtlen ész értelmet és erőt vesz el az igazság megismerésétől is. Nem véletlen, hogy korunk az álhírek, a kollektív babonák és az áltudományos igazságok kora. Érdekes: a tudásnak, a mindenudásnak, sőt a tudás pontosságának ebben a kultúrájában sok boszorkányság, de művelt boszorkányság terjedt el. Bizonyos kultúrával rendelkező boszorkányság ez, de babonás élethez vezet: egyfelől értelmünkkel haladunk előre a dolgok gyökerekig hatoló megismerésében; másrészt a lélek, melynek valami másra van szüksége, a babonák útját választja, és a boszorkányságnál köt ki. Az idősek megtanulhatják a Prédikátor ironikus bölcsességből annak művészettét, hogy fényt derítsenek az igazságosság iránti szeretet nélküli elme igazságának tébolyában rejlő csalásra. A bölcsességen és humorban gazdag idősek nagyon jó hatással

A Szentatya felhívása az általános kihallgatás végén: „Megszakadt a szívek a texasi általános iskolában történt mészárlás miatt. Imádkozom a megölt gyermekekért, felnőttekért és családjukért. Itt az ideje, hogy nem mondunk a korlátlan fegyverkereskedelemre. Mindannyian kötelezzük el magunkat, hogy ilyen tragédiák soha többé ne fordulhassanak elő!“

Fordította: Tőzsér Endre SP

Fotó: Vatican.va

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus

Magyar állami kitüntetéseteket adtak át Rómában



Fotó: Bókay László

(Folytatás az 1. oldalról)

Magyarország és az Apostoli Szentszék kapcsolatainak előmozdítása, valamint az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus budapesti zárómiséjén Ferenc pápa részvételének elősegítése érdekében végzett tevékenysége elismeréseként Paul Richard Gallagher érsek, az Apostoli Szentszék államközi kapcsolatainak titkára részére a Magyar Érdemrend középkeresztje a csillaggal polgári tagozata.

Magyarország és az Apostoli Szentszék kapcsolatainak előmozdítása, valamint az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus budapesti zárómiséjén Ferenc pápa részvételének elősegítése érdekében végzett tevékenysége elismeréseként Daniel Pacho, a vatikáni Államtitkárság államközi kapcsolatokért felelős részlegének magyar referense részére a Magyar Érdemrend lovagkeresztje polgári tagozata kitüntetést.

kében végzett tevékenysége elismeréseként Miroslaw Stanislaw Wachowski, az Apostoli Szentszék államközi kapcsolatainak titkárhelyettese részére a Magyar Érdemrend tisztkeresztre polgári tagozata.

Magyarország és az Apostoli Szentszék kapcsolatainak előmozdítása, valamint az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus budapesti zárómiséjén Ferenc pápa részvételének elősegítése érdekében végzett tevékenysége elismeréseként Daniel Pacho, a vatikáni Államtitkárság államközi kapcsolatokért felelős részlegének magyar referense részére a Magyar Érdemrend lovagkeresztje polgári tagozata kitüntetést.

Forrás és fotó: Pápai Magyar Intézet

A RÉV megújult központja Szekszárdon

2017-ben kezdődtek az előkészítő munkálatai annak a beruházásnak, melynek eredményeként június 9-én ünnepélyesen megnyitották a RÉV (Remény, Élet, Változás) szenvetélybeleget segítő szolgálat új konzultációs központját Szekszárdon, a Szent-Györgyi Albert utcában. A felújított épületet Felföldi László pécsi megyéspüspök áldotta meg.

Statisztikák hazánkban körülbelül egymillió főre becsülök az alkoholfüggők számát, ami azt jelenti, hogy megközelítőleg minden tizedik magyar embernek alkoholproblémája van, és akkor még nem beszélünk a drogfüggőkről, illetve azokról, akik rendszeresen szednek antidepresszáns szereket. Számukra jelenthet kapaszkodót a RÉV, azaz a Remény, Élet, Változás háza Szekszárdon.

Felföldi László püspök beszédében kifejtette: Mi, emberek mindenig elégedetlenek vagyunk, kicsit

többre, szemre, jobbra vagyokozunk, pedig valójában a szeretet hiányzik az életünkben. Elkezdünk keresni valamit, amiről úgy gondoljuk, segíthet a szeretethiányos érzés csillapításán, de amit a szeretet helyett találunk, az magával ránt minket, lefelé. Önmagunkat csak a másikkal való kapcsolatban tudjuk megtalálni – hangsúlyozta Felföldi László. – Ha nincsenek értékes kapcsolataink, akkor nem találunk meg önmagunkat, és akkor úgy érezzük, hogy minden kicsísszott a kezünkben, hogy magunkra maradtunk az út szélén, emberi, családi, krisztsusi közösségi nélkül, mint ahogy a rablók által kifosztott ember az irgalmas szamaritánusról szóló példabeszédben (vö. Lk 10,25–37). Ilyenkor meg kell találnunk azokat, akik segítenek nekünk, és nem kell félni a segítségkéréstől. Így tud segíteni a RÉV, és mi magunk is így tudunk segíteni másoknak.

A rendezvényen egy szenvetélybeteg és egy hozzá tartozó személyes tanúságtételének is részei lehettek a megjelentek. Mindkettőjük életében jelentős szerepet tölt be a RÉV munkatársainak önzetlen jelenléte.

Az esemény Hódi Kata A menedék című meséjének a szolgálat munkatársai által árnyjátékkal kísért előadásával folytatódott, mely szimbolikusan a RÉV-házat mutatja be, ahol mindenki menedéket talál. Az ünnepélyes megnyitót a szenvetélybeteg-segítő szolgálat új épületének püspöki megáldásával és közös imádággal zárt.

Forrás:

Pécsi Egyházmegye
Fotó: Hegyi László



Isten vonzásában a keresztény nép javára

Esztergomban szentelnek papokat június 18-án

Erdő Péter bíboros, prímás Esztergomban pappá szenteli Farkas Ferencet, Szűcs Bálint Gézát és Bárszony Árpádot. A velük készült beszélgetések alapján mutatjuk be őket olvassóinknak.

Éjszakánkban a fény

„És az éjszaka fénylik, mint a nappal” (Zsolt 138) – Farkas Ferenc papi jelmondata hitünk középpont-



jára, Jézus halálon aratott győzelmére hívja fel a figyelmet. Ferenc arról számol be, milyen mélyen megszólította őt ez a valóság: „A Jézussal való találkozás képes átalakítani az ember életét, sötétségeinkbe is fényt tud hozni. Ha Istennel járjuk az utat, közelsége átformálja a minden napjainkat, még a nehézségeinkben, a szenvédéseinkben is fel tudjuk fedezni a jelenlétét. Megérimenti az embert, hogy ennyire közel lép hozzáunk. Ennek a közelségnek leszek a szolgája papként Isten népének körében” – fogalmazta meg küldetését.

Ferenc gyakorló katolikus családban nőtt fel, ministránsként sokszor ott volt az oltár körül. „Vonzott a szentmise és annak misztériuma. Láttam magam körül olyan atyákat, akik teljes szível és odaadással végezték a szolgálatukat. Követendő volt számomra a példájuk, rávezetett arra, hogy én is ezt az utat szeretném járni, így tapasztaltam meg Isten hívását. Nem tudok nagy fordulópontot megnevezni az utamon, fokozatosan formálódott a hitem, a hivatásom.” A papságra való hívás már kisgyermekként jelentkezett Ferenc életében, s ez a megerősítés azután fokozatosan letisztázódott benne, és megyőződéssé vált. Így jutott el az igen kimondásáig, és a budapesti Piarista Gimnáziumban tett érettségi után jelentkezett az esztergomi szemináriumba.

Két évet, a filozófia ciklust Esztergomban végezte, teológiát pedig Rómában, a Pápai Gergely Egyetemen. Az Örök Város izgalmas kihívás, a világítás lehetősége volt a fiatalemberek számára. Az Egyház életének középpontjába került. „Valamennyi földkérőről voltak társaim, barátokat szereztem, emellett pedig rengeteg gazdagító élményt és tapasztalatot. Ez az időszak nagyban segítette az Istenkel, az Egyházzal és az önmagammal való kapcsolatom alakulását, fejlődését.” Ferenc a diákónusi szolgálatát Pestszentlőrincen végezte. „Oröm volt bekapcsolóni egy elő közössége, a plébániai élet minden napjáiba, és jó volt megtapasztalni, hogy vannak őszinte, istenkereső emberek, akikkel együtt haladtunk a Jóisten felé, segíthetjük egymást ezen az úton. Lelkileg sokat adtak nekem a pestszentlőrinci hívek, remélem, én is segítettem őket. A kö-

zös istenkeresés, imádság szép és bátorító tapasztalat volt.” Ferenc egy olyan plébánián ismerkedhetett meg a lelkipásztori élet minden napjáival, ahol a plébánnal és a káplánnal papi közösséget alkottak. „Hárman egymás munkáját támogató és kiegészítő szolgálatot végeztünk. Sokat tanultam tőlük, jó volt együtt munkálkodni. Hálás vagyok azért, hogy megismerhettem a lelkipásztori élet sokrétűségét. Feladatot kaptam a liturgiában, a kereszteleben, a temetésben, az óvodai, iskolai és felnőtt hittanoktatásban, de jártam idősek otthonába és kórházba is. Az élet nagyon széles spektrumával találkoztam. Megerősödött bennem, hogy papként minden Jézus Krisztusból kell kiindulnia a szolgálatomnak, és az ő személyében való cselekvésre szól a hivatásom. Az a feladatom, hogy Jézus halálon aratott győzelmet közel vigyem az embereket.”

„Jó úton járok”

„Amikor hitoktató voltam, egyszer órára készülve szíven ütött egy szentírási szakasz: »Mert aki meg



akarja menteni életét, elveszíti azt, aki pedig elveszíti életét énértem és az evangéliumért, megmenti azt.« Nagy istenélmény volt ez számomra. Azt jelentette nekem, hogy Isten a papságra hív. Akkoriban nagyon kerestem az utamat, és voltak bizonyos elképzélésem az életem felől, élt bennem egy saját magam által meghatározott énkép. Ezt kellett ellengednem, mert Isten ezzel a mondattal arra hívott, hogy fogadjam el a rólam alkotott tervet, és engedjem át neki az életem feletti irányítást. A

velem kapcsolatos isteni terv életem kiteljesedését jelenti. Komolyan gondolkodni kezdtem a papságon: egy évig még várta, hogy jól értem-e a hívást, s közben sokat beszélgettettem a lelki atyámmal. Azután jelentkeztem a szemináriumba” – vall elhívásáról Szűcs Bálint Géza. A hivatása felismerésében nagy szerepet játszó evangéliumi szakasz lett a papi jelmondata.

Bálint hitét gyakorló katolikus nagycsaládban nőtt fel. A Budapesti Ward Mária Általános Iskolában kezdte a tanulmányait, majd a Budapesti Egyetemi Katolikus Gimnáziumban folytatta, ott érettségezett. Mindkét intézmény nagyon jó közösséget adott neki. A gimnáziumban az ő osztálya volt az utolsó fiúosztály. „Sok barátot szereztem, mind a mai napig fontosak számomra ezek a kapcsolatok.” A teológia iránti érdeklődése vitte a Pázmány Péter Katolikus Egyetemre, de ahogy mondja, „ekkor még sodródtam, kerestem az utat”. Tanulmányai mellett érdekelte az organaművészet, de nem volt határozott képe a jövőről. A budapesti Avilai Nagy Szent Teréz Plébánia közösségehez tartozó fiatalemberek Horváth Zoltán atya vetette fel, hogy volna-e kedve hittant oktatni. „Így kerültem a gyerekekhez, és három éven át hittant tanítottam, de volt valami hiányérzetem. Szerettem a feladataimat, ám amikor elképzeltem, milyen lesz majd az életem húsz-harminc év múlva, úgy éreztem, nem teljesen ez az én utam.” Amikor végül a papság mellett döntött, egészen bizonyos volt abban, hogy „Istennek tökéletes terve van az életéről, és ez a terv az igazi élet. Jó volt kimondani az igent”. Az esztergomi szemináriumba jelentkezett. Úgy fogalmaz, az ott töltött évek „lehetőséget adtak arra, hogy a korábbi életemből kiszakadva letisztázzák dolgokat. Átrendeződtek a kapcsolataim, lehetőségem nyílt arra, hogy jobban figyeljek Istentre, hogy valóban rá figyeljek, és jobban megismerjem magam”. Az esztergomi évekből a közösségi jelentőséget emeli ki: „A szemináriumban fontos volt nekem, hogy azokkal tanulhattam együtt, akikkel papként majd együtt szolgálok. Bensőséges és baráti közösséget tapasztaltam meg. A koronavírus-járvány bezártágában még inkább összeforrt a közösségeink, csak egymásra számíthatunk. Meghatározó élmény számomra, hogy olyan emberekkel fogok együtt dolgozni, akiket ismerek,

akikben megbízom, akikkel kölcsönösen segítünk egymásnak.”

A diákónusi gyakorlatat Budapesten, a Béke téri Szent László Plébánián töltötte, Kálmán Antal atyánál. Itt ismerkedett meg a lelkipásztorkodás minden napjával. „Nytott és szeretetteljes közösségg vett körül. Könnyű volt beilleszkedni, örömmel végeztem a feladatokat, akár a keresztelest, esketést, akár a temetést, a hittanórát. Antal atya nagyon sokat segített, valóban kísért a pappa válás folyamatában. Most úgy érzem, a helyemen vagyok, a Jóisten irányítja a pályámat, és ez egyfelől az életem kibontását jelenti, másfelől közeledést Isten felé. Jó úton járok.”

Árpád, Árpád!

Hát a papsággal mi lesz?

„Semmi” – válaszolta Istennek a középiskolát befejezve Bárszony Árpád. Nagycsaládban nőtt fel, gyerek-



és fiatalkorát a cserkészeti töltött. „Katolikus család vagyunk, de az, hogy valaki pap legyen, nem volt terítéken nálunk. Megküzdöttünk a kamászságommal, a sebeimmel, volt néhány kanyar a hitélemben is, nem akartam a papságra gondolni.” Molekuláris bionikát kezdtet tanulni az egyetemen, és családos életre készült. De a Jóisten csak nem hagyta nyugodni, Árpád idővel úgy érezte, a papi hivatás kérdésével mindenki éppen foglalkoznia kell. „Nézzük meg közelebbről, gondoltam, és felkerestem az összes pap ismerősöt, hogy megkérdezzem tőlük, ők hogyan indultak el az útjukon. Úgy éreztem, ha találok köztük valakit, aki hasonló cípőben járt, mint én, és



tetszik, ahová eljutott, akkor talán én is belevágok. Nagyon jókat beszélgettünk a környezetben élő papokkal, de nem volt köztük olyan, aki hasonló helyzetből indulult volna, mint én. Rádöbbentem, hogy ezen nekem kell átvergődöm. Így azt kértem Istenöt: Ha tényleg erre hívsz, indulunk el együtt. Hálás vagyok, hogy ez az együtt neki is fontos, sót sokszor fontosabb neki, mint nekem. Azóta minden reggel úgy kelek fel, hogy arra kérem Istenet, együtt menjünk, mert más hogyan nem érdemes.” A bionikától így elköszönt Árpád, a tanávért betegszállítótól a Budai Ir-galmaskorral Kórházban fejezte be, személyben pedig elkezdte a szemináriumot. Lelki formálódását ez a kórházi szolgálat jelentősen befolyásolta: „Ott erősödött meg bennem, hogy az élet nem arról szól, milyen kocsink, milyen házunk van, milyen jól meg a sorunk.” A szemináriumban mindenkorát az elején az volt a bonyomására, hogy a helyén van, és ez az érzés a papság felé vezető úton egyre inkább megerősödött benne. „Hálás vagyok a Jóistennek, hogy a Központi Szemináriumban barátokra, testvérekre találtam.” A kórhában megélt tapasztalatok megérzégették a lelkét, így később is a betegek mellett maradt. Önkéntesként dolgozik a Gyógyító Jószándék Alapítványnál, amely Duchenne-féle izomsorvadásban szenvendő gyermekkel foglalkozik. „Ha közülük valaki megéri a felnőttkort, az már nagy ajándék. Együtt vagyunk ezekkel a srácokkal és a családjukkal, az egyik évben még együtt futkározunk, a másik évben már toljk a kerekesszékük. Itt elkerülhetetlen, hogy az ember szembesüljön a saját sebezhetőségeivel, a korlátaival. De Isten ezt a törékeny önmagunkat kéri.” A szentelés előtt álló, huszonöt éves fiatalembert számot vet az eddigi életével, sorra veszi, mit hozott magával a gyerek- és fiatalkorából. Mindenekelőtt a katolikus nagycsaládban és a cserkészben szerzett tapasztalatai, elmenyei határozzák meg, ezek alakították az életszemléletét. Négy testvérével mély barátosság köti össze, igazi testvérközösséget alkotnak. Mind a négyen más-más élethelyzetben vannak. „Az egyikük családos, a másikuk most fejezte be a tanulmányait, és jött haza Szibériából, a harmadik még egyetemista, a negyedik szalézi novicia. Jó, hogy ilyen közelről láthatok rá az életükre, ez nyitva tartja a szemetem. Nagyon örülök, hogy vannak testvéreim, akikhez bármikor fordulhatok, akár nehézség, akár örööm ér.”

„Vidám és mélyen hívő pap szeretné lenni” – fogalmaz. Egyik erősségeinek érzi, hogy tud nevetni magán, ami szerinte segít abban, hogy felszabadultabb lehessen. Nehezen fogadja el önmagát, de segít neki ebben az a gondolat, hogy „Isten elfogad engem, és így küld szolgálatra, még ha ezt nehéz is megélni”. Szentelési jelmondata az ehhez a belső tapasztalathoz kapcsolódik. Így vall erről: „Én sem itéllek el. Menj, és többé ne vétkezzél! – mondja Jézus. Nem alkuszik meg a bűnnel, nem állítja, hogy nincs semmi baj. De lényeges a sorrend! Nem azt kéri az embertől, hogy először bizonyítsan, aztán majd meglátjuk. Nem ítéli el a bűnöst, hanem felemeli, így küldi vissza az életbe. Én is ezt tapasztalom Isten részéről. És szeretnék ehhez szabni az életemet: minden itélkezésmentesnek lenni önmagammal és másokkal is.”

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

A BIBLIA ÜZENETE

Az Úr kenyere

Lk 9,11b–17

Az evangéliumi szakasz egyik rejttet, mégis megkapó eleme Jézus természetessége és közvetlensége. Elvonul az apostolokkal egy magányos helyre. A fáradtság, a nyugodt közös időtöltés utáni vágy ennek az oka? Nem tudjuk, ám azt igen, hogy amikor „megzavarják” őket, szívesen fogadja az embereket, nem morog vagy méltatlankodik. Teljesen magától értetődően, zokszó nélkül elkezd gyógyítani. Majd amikor nyilvánvalóvá lesz, hogy elszabadít az idő, s kérdezessé válik a hazatérés, az ehhez szükséges megerősítő étkezés, ugyanilyen spontaneitással válaszol a látszólag lehetséges helyzetre: leülteti a tömeget, s készbe veszi a végételenül keveset. Mintha az ő szemében a csoda éppen olyan hétköznapi lenne, mint a lélegzés.

Jézus életének integritása, személyének beteljesültsége, a szó legigazabb értelmében vett szentsége ezen a ponton válik kitapthatóvá. Számára az Atya jelenlétében időzés, a Lélek erőterében való cselekvés nem rendkívüli, hanem éppen ellenkezőleg: olyasmi, ami nélkül egy pillanatot sem tudna elképzelní. Benne, általa és körülötte ezért a legmegrendítőbb közvetlenséggel történnek meg azok a dolgok, amelyekre mi, a minden napok világában elvezetnek lelkek azt mondanánk: ez képtelenség, ez felfoghatatlan és elkezelhetetlen!

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (77.)

A húsvét utáni negyvenedik napon a Görögkatolikus Egyház nagy ünnepet tart: Jézus Krisztus mennybemenetelének ünnepét (régi nevén áldozócsütörtököt). Ez a nap az üdvötörtenet beteljesedésének ideje. Jézus Krisztus végbevitte megváltói művét, már csak annyi maradt hátra, hogy az általa megígért Szenteket pünkösdkor elküldje. A mennybemenetel ünnepére liturgikonunk – mint nagy ünnepre – külön antifónákat ír elő a Szent Liturgiában. A válogatott zsoltárversek itt is, mint húsvétkor, áradnak az örvendezéstől, örömtől.

Az első antifóna első verse így szól: „Minden nemzetek, tapsoljatok kézzel, örvendezetek az Úrnak vigasság szavával” (Zsolt 46,2). A zsoltáros eredetileg akkor énekelte ezt, amikor a frigyládat ünnepélyesen körbehordozták, illetve később a királyok trónralépéseinél. A keresztenyé nép viszont már úgy értelmezheti, hogy az Úr nem a szövetség lánca alapján: „Veletek vagyok minden nap, a világ végezetéig” (Mt 28,20). És mennybemenetelével mutatkozik az egész világ királyának.

Az első antifóna második verse – igaz, még mindig előkép gyanánt – ezt erősít meg: „Mert az Úr fölsegések, rettentenes, nagy király az egész földön” (Zsolt 46,3). Jézus Krisztus feltámadt, aztán feltámadása után még negyven napon keresztül bizonyította, hogy él (ApCsel 1,3), a negyvenedik napon pedig a mennybe emelkedett. Így nemcsak a földnek, hanem az egész világnak is király lett!

A második antifóna első verse továbbviszi a gondolatot: „Nagy az Úr és igen dicséretes a mi Istenünk városában, az ő szent hegyén.” Azt lehet mondani, hogy a zsoltáros még itt is előképben beszél. Ezért a második antifóna második verse is hasonlóképpen fogalmaz: „Sion hegye északi oldalán a nagy Király városa” (Zsolt 47,3). A keresztenyé nép viszont már a beteljesedés teljességet látja ezekben. Jézus Krisztus végbevitte a megváltás művét, és ezzel a világ fölött uralkodó Istennek bizonyult, tehát nem is csak városában (Jeruzsálemben), és nem is csak az ő szent hegyén (Sionon), hanem az egész világ fölött dicséresen.

Ivancsó István

JÚNIUS 19., VASÁRNAP – KRISZTUS SZENT TESTE ÉS VÉRE, ÚRNAPJA (Évközi 12. vasárnap, Szent Romuald apát, Gyárfás, Julianna) – Ter 14–18–20 (Ábrahám kenyere és bort ajánlott fel.) – 1Kor 11,23–26 (Vlahányszor eszíték a kenyere és isztok a kehelyből, az Úr halálához hirdetik.) – Lk 9,11b–17 (Mindannyán éttek és jól-laktak a csodálatos kenyérből.) – **Enekrend:** Ho 106 – ÉE 575, 419, Ho 106 – ÉE 167, Ho 134 – ÉE 540, Ho 280B – ÉE 132.

JÚNIUS 20., HÉTFŐ (Rafael, Florencia) – 2Kir 17,5–8.13–15a.18 – Mt 7,1–5.

JÚNIUS 21., KEDD – Gonzaga Szent Alajos szerzetes emléknapja (Lujza, Leila) – 2Kir 19,9b–11.14–21.31–35a.36 – Mt 7,6.12–14.

JÚNIUS 22., SZERDA – Nolai Szent Paulinusz püspök vagy Fischer Szent János püspök és védőszentje emléknapja – 2Kir 22,8–13; 23,1–3 – Mt 7,15–20.

LITURGIAKOMMENTÁR

Az Eucharisztia ünneplése (133.)

Lukács, aki „mindennek elejétől fogva gondosan” (vö. Lk 1,3) a végére járt, minthogy görög műveltséggel bírt, és görög ajkú közösség számára szerkesztette evangéliumát, az Öszövetség görög nyelvű, úgynevezett hetvenes fordítását használta fel a *Magnificat* lejegyzéséhez és közléséhez, de igyekezett lefordítani a semitizmusokat is. A szerző olyan közegben talált rá az élő szöveget, amely szoros kapcsolatban állt Máriaval, így a gyűjtés nagy valószínűséggel palesztin területen élő keresztenyközösségen történetet.

Magasztalja az én lelkem az Urat! – a görög nyelvű szöveg első szava a *megalinió*, amelynek jelentése: nagyít, felnagyít. Az Öszövetségi Szentírás héber nyelvű fordításában talán a *hilél et* (magasztal) igei forma is megfelelő lenne, ennek ellenére a *romah et* (felemel, emel) igét használják.

Hasonlóképpen fogalmaz Atti-i Brúnó: „A lelkek, az eszem, erőm, minden értelmetlen, lelkismeretem áldja az Urat, dicsérje, áldja és hirdesse. Az is magasztalja az Urat, aki a jóságában az Urat kell magasztalni és dicsérni. Így dicsérjük ugyanis a tanítványokban a mestert, műveiben a művészét.” (KR 15., 220. o.) De Luther Márton is ennek megfelelően fűz magyarázatot Mária hálaénekéhez: „Nem a magam ura vagyok, hanem felemeltetem Istenet dicséretére”. (LVM 5, 220.)

Mária egyes szám harmadik személyben énekel lelkének Istenet magasztaló örömről. Lelkének életerejével (héb. *nefes*, gör. *pszüché*) átadja magát Istennek, aki előlényé teszi az embert, mertő az élet forrása. Ilyen értelemben Mária ujjongásában egész testi valója, érzései, érzékelése részt vesz. A magasba emelkedett lélek valójában Mária önádató imádsága.

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Gonzaga Szent Alajos

Június 21.



Alajos (*Castiglione, 1568. március 9. – †Róma, 1591. június 21.) Castiglione őrgrófja, Ferrante Gonzaga elsőszülöttje volt. Tízéves korában a toskán nagyherceg udvarába került apródnak. Az udvar világiassága, léhasága nem tetszett neki. A firenzei Angyali üdvözlet-templomban fogadalmat tett, hogy más életet él, mint környezete, és elköteleződött Isten mellett.

Firenzéből 1579-ben a mantovai herceg udvarába ment, aki a Gonzaga-ház feje volt. 1581-ben Alajost apródként Márianak, II. Miksa feleségenek udvarába rendelték, aki Spanyolországba utazott. Természetesen Alajos is vele tartott.

Alajos Spanyolországban döntött a hivataláról: be akart lépni a jezsuita rendbe. Apjának nem tetszett e terv. Abba beleegyezett volna, hogy fia egyházi szolgálatot vállaljon, és idővel főpap legyen, a szerzetességet azonban túl szerénynek találta elsőszülöttje számára. Amikor megkerdezte tőle, miért éppen a jezsuitához akar menni, Alajos így válaszolt: „Azért választottam a jezsuita rendet, mert abban senki sem valahalhat kitüntető tisztséget. Ha ilyesmiről törekednék, a világban maradrának, ahol mint előszülött megkapnám az őrgrófságot.”

1584 nyarán visszatért hazájába. 1585-ben, halottak napján lemondott összes jogáról, rangjáról és örökségéről Rudolf öccsére ruházva. Azért ezt a napot választotta, hogy kifejezze: meghal a világ számára. Két nap múlva már úton volt Róma felé, hogy megkezdje a noviciátust.

Alajos legyen a döntőbíró. A jezsuiták rendfőnöke megengedte, hogy hazatérjen és intézze kedjék.

1590–91 tele éhínséget és pestist hozott Itáliára. A Római Kollégium növendékei beálltak az önkéntes ápolók közé. Így életének utolsó heteiben Alajos a járvány áldozatait segítette. Amikor egy földön heverő beteget vett észre az utcán, vállára vette és a kórházba vitte. Ekkor ő is megfertőződött.

Mély hitéről tanuskodik, ahogyan anyjának írt egyik leveleben a betegségről fogalmaz: „Isten, a mi Urunk adjon nekem jobb egézséget, jobbat, mint amit az orvosok adni képesek. És tulajdonképpen boldog vagyok, mert remélem, hogy Isten, a mi Urunk néhány hónapon belül a holtak országából az élők birkálmába fog hívni.”

Egyik látogatóját ezzel fogadta az utolsó napokban: „Jó hírt kaptam: nyolc napon belül meghalok. Enekeld velem a *Te Deumot!*” Huzsonhárom évesen hunyt el.

L. K.

JÚNIUS 24., PÉNTEK – JÉZUS SZENTSÉGES SZÍVE – FÓÜNNEP – (Iván, Levente) – Ez 34,11–16 (Az Úr gondot visel híveire: mint igazi jó pásztornak szívügye a nyáj és minden bárány.) – Róm 5,5b–11 (Isten szeretete kiárad szívünkbe.) – Lk 15,3–7 (Az elveszett után meg, amíg meg nem találja.) – **Enekrend:** Ho 155 – ÉE 580, Ho 155 – ÉE 133, Ho 154 – ÉE 540, Ho 152, ÉE 189.

JÚNIUS 25., SZOMBAT – A boldogságos Szűz Mária szeplőtelen Szívének emléknapja (Vilmos, Vilma, Viola) – Iz 61,9–11–Lk 2,41–51a.

JÚNIUS 26., ÉVKÖZI 13. VASÁRNAP (Alexandriai Szent Cirill püspök és egyháztanító, Szent Josemaría Escrivá de Balaguer, János és Pál) – 1Kir 19,1b., 19–21 (Illés próféta tanítványául választja Elizist.) – Gal 5,1.13–18 (Isten gyermekinek szabadságát Krisztus szerezte meg nekünk.) – Lk 9,51–62 (Az Emberfának nincs hova fejét lehajtania: Jézus követése áldozatot kíván.) – **Zsolozsma:** I. zsoltárhét – **Enekrend:** Ho 257 – ÉE 148, Ho 109 – ÉE 597, Ho 293 – ÉE 258.

A hét liturgiája

C év

JÚNIUS 23., CSÜTÖRTÖK – KERESZTELŐ SZENT JÁNOS SZÜLETÉSE FŐÜNNEP (Zoltán, Etel) – Vigilia-mise: Jer 1,4–10 (Mielőtt megalkottalak anyád méhében, már ismertelek.) – 1Pét 1,8–12 (Az üdvösséget keresték és kutatták a próféták.) – Lk 1,5–17 (Keresztelő János születésének hírüladása.) – Ünnepi mise: – Iz 49,1–6 (Íme, a nemzetek világosságával tettek.) – ApCsel 13,22–26 (Jézus eljövetele előtt János a bűnbánat keresztségét hirdette.) – Lk 1,57–66.80 (Keresztelő Szent János születése.) – **Enekrend:** Ho 232 – ÉE 679, Ho 232 – ÉE 270, Ho 140 – ÉE 779, Ho 274 – ÉE 270.

Újfajta gazdasági és jogrendre lenne szükség

Befejeződött az Átfogó ökológia című forumsorozat a Párbeszéd Házában

A Faludi Ferenc Jezsuita Akadémia Átfogó ökológia című forumsorozata utolsó alkalmán, június 9-én a társadalmi igazságosságról tartott előadást Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Caritas in Veritate Bizottságának elnöke és Péti Márton településfejlesztő szakember, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnökhelyettese a budapesti Párbeszéd Házában.



„A teremtésvédelem elképzelhetetlen anélkül, hogy a haszonelvű gazdasági rendből kitörnénk. A legfőbb akadálya a teremtett világ megóvásának egy nagyon hamis és rossz életszemlélet, mely mindenek fólé teszi a magántulajdonat, a mennyiségi növekedést” – kezdte előadását Székely János püspök. – De mi a társadalmi igazságosság? Ulpianus azt mondta, hogy „add meg mindenkinet, ami jár”. Később emberi jogokról is beszéltek. De ki mondja meg, mi az, ami jár, mit jelentenek az emberi jogok?

A Szentírás azt tanítja, hogy létezik egy objektív harmónia, nekünk pedig ezt kell megtalálnunk. A Biblia másik üzenete, hogy a szeretet és az igazság elválaszthatatlan.

Gyakran kirándulok, s mikor felérek a hegy csúcsára, mindenig megállapítom, hogy az, amit az Uristen teremtett, gyönyörű. A patakok, a sziklákat, az erdők olyanok, mint egy kristálysziszta szimfónia egy-egy hangja. Sokszor lehet az az érzésünk, hogy ebben a szimfóniában az egyetlen hamis hang az ember” – fogalmazott a főpásztor. A Teremtés könyvében tízszer olvassuk, hogy „Isten szól”. A zsidó rabbik szerint az Úr tizigével teremtette a világot. Így kötik össze a teremtést a tízparancsolattal. Azt is mondják, hogy az erkölcs nem esetleges kulturális melléktermék, hanem ugyanannak a rendnek a része.

Isten törvénye bele lett írva a molekulákba és a lelkünkbe. Ezért lehetséges, hogy a tudomány és a hit összhangban lehet, amint azt Szent II. János Pál pápa mondta: mint a madár két szárnya, egyensúlyban tartja az ember életét. Az ökológia terén kezdi az embe-

riség megsejteni ezt az objektív törvényt” – hangsúlyozta a püspök.

Még a vallástan ember is képes arra, hogy éles helyzetben belássa, mi az objektív erkölcsi törvény. A Rómaiaknak írt levél (2,14–15) így fogalmaz: „Amikor ugyanis a pogányok, kiknek nincs törvényük, természettől vezérelve megeszik a törvényben foglaltakat, noha törvényük nincsen, ők maguk a törvény maguknak, és így megmutatják, hogy a törvény követése a szívükbe van írva. Lelkiismeretük tesz nekik erről tanúságot.” Értelmes, emberi nyelven nem lehet kimondani azt, hogy objektív igazság nincs, hiszen ezzel a kimondott mondatunkat cáfolnánk meg.

Az isteni törvény és igazság lényege a szeretet, melyet az Isten felkentje, a Messíához el a földre. Jézus egy igazabb világot tár fel előttünk – emelte ki Székely János püspök. – Az Újszövetség szerint a teremtés rendjét akkor értük meg igazán, ha Jézusra nézünk, mert benne tárul fel az univerzum végső értelme.

Az igazi fejlődés az lenne, ha megtanulnánk szeretni. Ez lenne az igazi profit, az igazi haszon. Erről beszélnek az Is-

ten országáról szóló szentírási helyek. A világ ősforrása a Szentháromság, ebből a titokból van a világ. Mi, emberek akkor élünk helyesen, ha ráeszmélünk erre a titokra. A férfi és a nő egymáshoz rendelt egysége is egy gyönyörű isteni rend eredménye, nem véletlen, hogy az isteni terv szerint az életnek a házastársi szeretetből kell kisarjadnia. Ez a rend, az isteni törvény nem korlát, még akkor sem, ha betartása néha embert próbáló feladat.

Az Egyház egyértelműen tanítja, hogy a gazdasági élet célja nem a haszon, hanem a teljes ember – mutatott rá Székely János püspök. – Van, aki szerint a keresztény elvek szépek, de nem lehet azokat megvalósítani. Ám az evolúció esetében is azt látjuk, hogy a szintiszta öncél végezetessé válik, hiszen a legerőszakosabb állatfajok kihaltak. Így van ez az emberi társadalom esetében is, az önző, saját érdekeket kúzdó gazdasági csoportok harcából soha nem lesz szeretetteljes, boldog nemzet. Az egyházi megnyilatkozások arról írnak, hogy „a szabad piacot az igazságosság elvei szerint kell irányítani”, mert „a piac nem etikailag semleges terület”. A piramisszerűen felépülő társadalom az erősek, a gátlástartalanok világa, mely nincs tekintettel a gyengékre, az elesettekre. De az ember nem uralkodásra, hanem alkotásra, szeretetre született.

Az ember társadalmi és történelmi lény. Ez azt is jelenti, hogy történelmileg kialakult kultúrákban, nagyközösségekben valósítjuk meg az emberségünket. Ezt nevezzük nemzetnek. Ezért beszél oly gyakran az Egyház a nemzetek jogairól. Mindenkinek joga, hogy órizze, ápolja saját kultúráját. Ugyanakkor léteznek nemzetek felettes szempontok is. A Földért, mely mindenüinké, az egész emberiségnek felelősséget kell vállalnia. Emellett azt is látjuk, az emberiség leggazdagabb 20 százaléka a Föld jávainak több mint 80 százalékát fogyasztja el, a legszeg-

nyebb 20 százaléknak alig 1 százalék jut. A Föld nyolc leggazdagabb emberének annyi a vagyona, mint a háróm és fél milliárd legszegényebb emberé együttveve. Ha a világ egy százfős falu lenne, akkor 30 lakna jól, 50 már gyakran éhes lenne, 20-an kifejezetten éheznének, és egy ember állandóan az éhhalál küszönben állna. Az Egyház mindenig védté a magántulajdonat, ám soha nem tekintette mindenek felett álló jognak. Az ember csak rövid ideig kezeli a javakat, a Föld igazi birtoka a Teremtő. A javak egyetemes rendeltetése, mindenki az emberhez méltó megélhetéshez való joga erősebb, mint a magántulajdonhoz való jog. Székely János püspök szerint szükség lenne olyan szakemberekre, aikik ezt az elvet képesek átültetni a gyakorlatba. Ehhez egy újfajta

soroló körmendi családot támadott hosszú tavon. Élete nem attól lett teljes, boldog és ragyogó, mert birtokolt, hanem azért, mert önzetlenül adott” – zárta előadását Székely János püspök.

Együttműködés a fiatalokért

Katolikus egyetemi lelkészek találkoztak Leányfalun

Hagyományteremtő céllal a hazánkban szolgáló katolikus egyetemi lelkészek találkoztak egymással május 31-én és június 1-jén Leányfalun, a Szent Gellért Lelkigyalorlatos Házban.

Az ország területén működő egyetemekhez az illetékes ordináriusok egyetemi lelkészeket neveznek ki, akik feladatuk kapják, hogy a felsőoktatási intézményekben jelenvállóvá tegyék a Krisztussal való élő kapcsolatot, az Egyházzal, illetve megszólíthatóak legyenek a diákok, oktatók és dolgozók számára. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) 2021-es őszi ülésén Törő András, a Debreceni Egyetem római katolikus lelkészét bízta meg, hogy országos szinten koordinálja a kinevezett lelkészek munkáját. Ennek előző lépéseként 2022 februárjában személyes találkozásra, kapcsolatfelvételre került sor, melynek keretében az újonnan kinevezett országos katolikus egyetemi lelkész referens ellá-

togatott a paptestvérékhez, hogy a szolgálati helyükkel és személyes tapasztalataikat megismérve együtt alapozzák meg a jövőbeni közös munkát és élénk kapcsolattartást.

A lelkészek együttműködésének második lépéseként valósult meg az országban szolgáló katolikus egyetemi lelkészek találkozója, amelyet az MKPK Ifjúsági Bizottságának segései rendeztek meg. A bizottság ügyei között fontos feladatként szerepel, hogy támogassák az egyetemi lelkészek munkáját, akik az ifjúság egy kiemelt szerepének pasztorációját tűzik ki célul napról napra.

A találkozó alkalmával lehetőség nyílt arra, hogy a szolgálatot teljesítő atyák egymással is megismerkedjenek, illetve közösen gondolkodjanak az egyetemi lelkészeti hivatásról, hogy ebből táplálkozva és erőt merítve tudják folytatni minden nap tevékenységeiket. A találkozó folyamán a résztvevők többek között arra keresték a válaszokat, hogy mi a szerepe egy egyetemi lelkésznek, hogyan lehet ezt a szolgálatot beemelni a pa-

pi hivatás feladatköreiibe, milyen belső és külső motivációk, illetve körmények határozzák meg az egyetemi lelkészek munkáját, és milyen örömkökkal és kudarcossal találkoznak, milyen sajátosságokat látnak az egyetemista korosztály körében.

A válaszok megtalálását Berényi András klinikai addiktológiai szakpszichológus, szupervizor segítette, aki jelenleg a Debreceni Egyetem Mentálhigiénés és Esélyegyenlőségi Központjának vezetője. A szakember munkája során számos egyetemi hallgató életét segíti és kíséri, ezért széles spektrumon látja a fiatalok lelki szükségleteit, mindenkorral pedig a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye életében is aktív szerepet vállal – többek között akolitusként is szolgál –, így az Egyház dinamikáját is ismeri.

A közös alkalmon lehetőség nyílt megismerni a lelkésmunkatársak által végzett feladatokat és tevékenységeket. Összegyűjtötték azon kezdeményezéseket, amelyek egy-egy helyen beváltak, jól működnek, köz-



ben pedig igyekeztek felnérni a rájuk bízott fiatalok aktuális helyzetét.

Emellett a személyes beszélgetések, a közös szentmisék imádságai és a spontán tanúságítételek abban is segítettek, hogy az ország különböző részein szolgálatot teljesítő egyetemi lelkészek közösen, bizalommal tudjanak a jövő felé tekinteni.

A résztvevők ahhoz is hozzájárultak, hogy megszervezzék szeptember utolsó vasárnapjára (szeptember 25.) az egyetemisták országos zarándoklatát Mátraverebély-Szentkútra, amely Salgótarjánból indul a búcsút

megelőző napon, ahová az egyetemi lelkészségek közösségeit várják.

Az együttműködés további tervei között szerepel a Kárpát-medencei Egyetemi Lelkészségek Találkozójának (KELET) megszervezése 2023 februárjában, valamint cél az országban szolgáló egyetemi lelkészek találkozójának hagyománnyá formálása is, hogy szolgálatukat évről évre egy gyümölcsöző kapcsolódási pont erősítse és segítse.

Forrás és fotó:
Debreceni Római Katolikus
Egyetemi Lelkészség

Letelepedőket segítő integrációs központ nyílt

(Folytatás az 1. oldalról)

A központ híre szájról szájra terjed, egymásnak adják a menekültek a kilincset. Az amerikai karitász a Catholic Relief Service (CRS) nemzetközi katolikus humanitárius szervetet együttműködéssel és támogatásával alakította ki a komplex programot azzal a céllal, hogy az itt állandó vagy átmeneti letelepedést választó családok el tudják kezdeni életüket, és megtegyék a beilleszkedés első lépésein.

A központot Spányi Antal püspök, a Katolikus Karitász elnöke áldotta meg. Kiemelte, minden alkalmasabb, minden magasabb színvonalú és minden megfelelőbb segítségnegyításra kell törekedniük. „A karitász Isten szertetét követítő, kérjük áldását az ide tartozó emberekre és a most elkészült épületre.”

Écsy Gábor, a Katolikus Karitász igazgatója röviden bemutatta az ukrainai háború kitörése óta eltelt száz nap segítségnegyítását Barabáson, a budapesti BOK-csarnokban, határon innen és túl. Kiemelte az itt maradók támogatását – ezt kívánta előmozdítani az új központ. Jelenleg országosan hatvanhat család vesz részt a már elindult komplex programban. A központ Budapest fogadja az érkezőket, de országosan is létrehoznak információs pontokat, jellemzően ott, ahol a legtöbb menekülő megfordul. Létrehoztak egy ingyenesen hívható zöld számot – 06-80-630179 – amelyen ukránul és oroszul beszélő munkatársak várják a hívásokat.

Nehsa Francis, a Catholic Relief Service munkatársa elmondta, a CRS gazdag tapasztalatával segíti a magyar karitász munkáját. Az egész világra kiterjedőn részt vesznek menekültek támogatásában, együttműködve a helyi, nemzeti és nemzetközi szervezetekkel. Az ukrainai háború kitörése óta tíz ország segítő munkájába kapcsolódtak be, és Ukrajnában egymillió menekültet támogatnak, életmentő, életváltoztató segítséget nyújtva.

Zagyva Richárd kérdésünkre elmondta, az amerikai karitász rögtön a háború kitörését követően megkereste a magyar testvérszervezetet, kérdezte, miben tudnak segíteni. Azóta két munkatársuk folyamatosan itt van, együtt dolgozták ki a hosszú távú segítségnegyítás programját, mely átfogó segítséget ad a letelepedéshez egy éven át. Az amerikai szervezet anyagi támogatást is nyújt a program működtetéséhez kéthosszú dollár értékben.



Rácz-Goór Anna Anikó elmondta, folyamatosan érkeznek a menekültek. A központ lehetőséget ad arra, hogy jó légitörökben tudjanak egyszerre egy családdal foglalkozni, megteremtve a szükséges bizalom légkörét. Segítenek a munka- és albérletkeresésben, szerződéskötésben. A felajánlások folyamatosan érkeznek, eddig nem volt olyan, hogy ne tudtak volna egy kérést teljesíteni. „A menekültek egymástól hallanak a karitászról. Elsősorban ukrán családok a kérelmezőink. Átmenetileg mindenkihez le akarnak itt telepedni, alkalmazkodnak, igyekeznek, munkát vállalnak, van, aki tanulja a nyelvet, iskoláztatja gyerekeit. A többség arra vágyik, hogy valamikor hazamenjen.”

Selever Éva a kárpátaljai Técsőről érkezett áprilisban, s június eleje óta áll a Katolikus Karitász alkalmazásában. „Átérzem az érkezők helyzetét, hiszen én is ugyanazzal élek meg. Nagyon örölik a karitászban végzett munkámnak. Hasznosnak érzem magam, segíteni tudok az ukrán-orosz nyelvtudásommal. Barátok és rokonok segítették a kezdeti lépéseinket, ma már a gyerekem iskolába jár, van albérletünk, munkánk. Jó nekünk itt, biztonságban vagyunk. Itt szeretnénk letelepedni, hiszen nem tudjuk, mi vár ránk Kárpátalján. Nem szeretem a bizonytalant, eldöntöttem, ha kijövünk, itt maradunk.”

Trautwein Éva
Fotó: Thaler Tamás

Péter hitével Krisztusra nézve

Tanérvázáró az Egri Főegyházmegyében

Tanérvázáró ünnepséget tartottak az Egri Főegyházmegye fennartásában működő köznevelési intézmények diákjai és pedagógusai számára június 8-án a jászapáti Kisboldogasszonny templomban.

Az ünnepség hálaadó szentmisével kezdődött, melynek főcelebransa, Terényák Csaba egri érsek a társadalom, a világ szabályait, előírásait Jézus parancsaival állította párhuzamba. Mint mondta, a mai világban az emberek többsége autonómára törekzik és nem akar a törvényeknek, előírásoknak megfelelni. Talán még a keresztenyek is válogatnak Jézus tanításai között, és csak azokat próbálják követni, amelyek számukra szímpatikusak. Rámutatott, hogy az ószövetségi törvény 613 előírást tartalmazott, amelyet a zsidóknak meg kellett tartaniuk, és 365 tilalmat kellett figyelembe kellett venniük előtük során. Jézus azért jött, hogy ezt kötélhetítse.

Sokan a büntetéstől való félelem miatt tartják meg a törvényeket, Jézus azonban a szeretet evangéliumát akarta elültetni a szívünkben. Azért jött, hogy megszabadítson bennünket külső és belső felelmeinktől.

„Ez az, amire a mai evangélium is felhívja a figyelmünket, hogy szeretetből teljesítők Krisztus parancsát. Nem felelemből, nem azért, mert az iskola előírja, hogy minden vasárnap szentmisére kell menni, mert a katolikus iskolában ez így illik. Nem azért, mert az egyház öt parancsában benne van, nem a parancs miatt, hanem szeretetből.”

Az idei tanév mottója az volt, hogy „Péter hitével tekinthetünk Krisztusra”. Mi Péter hitével akarunk rá tekinteni, és el akarjuk ismerni, hogy ő a mi



teljesítések minden parancsát” – zárta szentbeszédét a főpásztor.

A szentmisét követően Kőböl Zsolt, az egri Főegyházmegyei Katolikus Iskolai Főhatóság (EKIF) osztályvezető-helyettese beszélt a Gárdonyi Géza halálának 100. évfordulója alkalmából kiírt irodalmi pályázat céljáról. „Gárdonyi megpróbált fölé noni a népszínművek sekelyes ábrázolásának. Nem derűs, optimista embereket ábrázolt, hanem érző, lélegző, vétkező, szerető embereket. Gárdonyi Géza sajátos »szeretettana« szerint minden szép lehet, ha képe-

lyel segítették a menekült családot. „Köszönjük azt a munkát, amellyel az iskolák próbálták megoldani a nyelvi nehézségeket, a tanulmányi rendszer eltéréséit, hogy a menekült fiatalok be tudjanak kapcsolódni a kortárs közösségekbe és lelkileg minél kevesebb traumával éljék át ezt az időszakot.”

Az ünnepség végén a főpásztor oklevél- és könyvjutalomban részesítette a tanérvében kiemelkedő teljesítményt nyújtó diákokat.

Forrás: Egri Főegyházmegye
Fotó: Lénárt Márton

Hóvirágkert a bakonyi szücsön otthon lakónak

Tóth Tamás, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára készítette az ünnepi édességet

Tavaly jelent meg az Így főznek a magyar katolikusok. 52 héten 52 recept című kiadvány, melyben Tóth Tamás, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkárát is lát-hatjuk az édesanyja által sokszor készített hóvirágkert „sütésé” közben. Június 8-án Bakonyi Szücsre látogatott, hogy a szakácskönyv bevételeiből támogatott otthon lakónak személyesen készítse el az idősebbek által jól ismert édességet.

Bakonyi Szücs a hegység lábánál fekszik, Bakonybélétől nem messze. A festői környezetben található szákkaluban háromszázán élnek.

Bakos-Tóth Márta onkopszichológus, az intézmény egyik alapítója a budapesti Tűzoltó utcai gyerekklínika dolgozott. Fontosnak tartotta, hogy a rákbetegségből felgyógyult gyerekek és családjuk fel tudják dolgozni az öket ért traumát, visszatámadjanak a szerepeikbe, és pozitív élményekkel töltődjenek a rengeteg nehézség után. „Legyen egy olyan hely, ahol a családi funkciók helyre

tudnak állni, hiszen az egymásfél éves kórházi kezelés alatt az anya a beteg gyermekkel a kórházban tartózkodik, hiányától és az aggodalomtól a testvérek is sérülnek” – tudtuk meg az alapítás célját Forsthoffer Erzsébetől, az intézmény igazgatójától.

Az otthon azóta már nemcsak a rákkal küzdő gyermekek családjától várja a 8-10 napos terápiás ciklusokra, hanem felnőtteket is. Hárrom célcsoportnak nyújtanak itt lelki rehabilitációt: daganatos betegségen átesetteknek, súlyos egészségkárosodásban és fogyatékosságban élőknek. 2020 januárjától a Katolikus Szerezettszolgálat vette át az intézmény fenntartását, ekkor lett hivatalos neve a Katolikus Szerezettszolgálat Lelki Rehabilitációs Otthona.

Hogy miért éppen Bakonyi Szücsön van ez az intézmény, annak érdekes története van. Bakos-Tóth Márta a második világháború alatt született, családját az ötvenes években a Rózsadombból ide telepítették ki. Kislányként felfedezte a kis településben rejlő békét, nyugalmat, szépséget. Amikor a rendszerváltás után a plébániaépület majdnem hogy üresen állt, a kongó falak közé Rajczi Pál plébánossal együtt megállmodtak a rákbetegségen átesett gyermekek nyaralatát. Szendi József veszprémi érsek oda is adta nekik erre a cérra a plébániaépületet, valamint vállalta a nyári lelki rehabilitációs hely fenntartását. Így született meg az országban ma is egyedülálló intézmény, akkor még Daganatos Gyermekek Lelki Rehabilitációs Központja néven, mely azóta is szüntelenül, egyre bővebb terápiás lehetőségeket nyújtva működik, és szolgálja a lélek gyógyulását.

Idővel a plébániaépület-székhelyű otthon bővült a közel kálváriával szemben található ingatlannal, melyet 2017-től felújítottak és bővítettek. A vendégek szeretnek ellátó-

gatni a pápai termálfürdőbe, vasárnaponként pedig nem szalasztják el a lelkű töltődést sem, a helyi templomban szentmisén vesznek részt valási hovatartozástól függetlenül. A Szeretetszolgálat részéről Burányi Roland és Juhos Imre atya gyakran meglátogatják az intézményt, ami soha nem jelent a vendégeknek. A településen kialakított fitnesspark kiváló lehetőség a mo-

az iskolából, hiszen a kórházi kezelések egyébként is sok pótolnivalót hagynak maguk után. A nagymamák és nagy-papák pedig inkább akkor jönnek ide, amikor az unokáik iskolában vannak. Tavaly, a járvány harmadiuk hulláma után májusban tudták újra kezdeni a terápiákat, akkortól kezdve év végéig 350-en látogattak meg az intézményt.

Forsthoffer Erzsébet hármon vezeti az ottant. Érkezésekor maga is rácsondálkozott a pozitív légkörre, amit itt tapasztalt. „Az ide látogató családok értekkrendje teljesen átalakult. Az a fontos nekik, hogy együtt vannak mindenki egészséges, és nagyon szeretik egymást. Ez a fajta mentalitás a munkatársakban is megvan. Egyszer a hetvenöt-nyolcvan éves nénikkel anynyit nevettem, hogy kicsordult a könnyem. A betegségen átesettek

tudják, hogy a megpróbáltatásuk által pluszdolgokat is kaptak: megtapasztalják, milyen közösségezhet tartozni, ki-próbálhatnak új lehetőségeket, kirándulnak, tornáznak,

ahonnan Tamás atya származik. Mielőtt az új épület konyhájába betér volna, meglátogatta a csoportot az udvaron, akitökök sok nevetés és vidámság közepekké idéztek fel az itt szerzett élményeket.

Az intézményvezető aszszony, Forsthoffer Erzsébet, Szabó Attila és Tóth Tamás kötényt vettek, szérválasztották a három tojás sárgáját és herékét, előkészítették a cukrot, liszset, vizet, tejet és természetesen a kétszersültet. A régi időben a Hóvirág nevű kétszersültből készítették a süteményt a háziasszonok, hiszen nem lehetett kapni másat a boltokban. A házi barbecuekárt a püspöki kar titkára különösen kedveli, de friss gyümölccsel, főleg málnával színtén nagyon finom ez az édesség. A kellarékok közhül nem maradhatott el a szakácskönyvből már jól ismert kezű rugós habverő sem, hiszen Tóth Tamás meggyőződései, hogy ezzel akkor is fel lehet verni a tojásfehérjét, ha abba nemcsak kristálycukrot, hanem lekvárt is teszünk. És be kellett látnunk, hogy igaza van. Ugyan hosszas munka eredményeként, de a barbecuekárral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat tojások sárgáját hat kanál cukorral kikeverte, amihez kézűlisztet és tejet adott. Az így kapott krémét főzőlapon felforralták. Miután elkészült a tortatöltelék, kihútötték, hogy mielőbb a torta alapra tudják kennyi, és erre tegyék a beázott kétszersült másik felét. A séf a felvert barbecuekárokat to

„Saját erőnkől semmit nem tudunk tenni”

Egy nyolcgyermekes házaspár az imáról és a táncról

(Folytatás az 1. oldalról)

- Mi segített az összecsiszolódásban?

Noémi: Gyakran egymásnak feszültünk, ezért sokat beszélgettünk arról, miől hogyan gondolkodunk, kit mi zavar, és lassan megtanultunk másiképpen viselkedni egymással. Később nagyon jó közös élményünk lett a néptánc. Hosszú ideig úgy éreztük, nem meggy az nekünk, és magunkban a másikat okoltuk: nekem kell tartanod magad, feszesebben állj bele, legyen erő a kezedben. Meg kellett tanulnunk az egyensúlyt, a harmóniát. A táncban minden Lackó irányít, én pedig igyekszem teljesen ráhangolódni. Hálás vagyok ezért a hat táncos évről, de nemcsak azért, mert elsajátítottunk táncrendeket, hanem azért is, mert együtt táncolni maga a mennyország.

Lackó: Mindig is szerettünk volna táncolni, volt is egy jó társastáncos stílusunk, mégis elmuladtam már negyvenéves, amikor elkezdtem végre néptáncolni. Addig azt gondoltuk, ennyi gyerek mellett képtelenég, hogy saját hobbink legyen. Aztán amikor a hetedik gyerekünk féléves volt, valahogy szembejött egy lehetőség, és a lovák közé csaptunk.

- Mit tanultak meg a tánc által?

Lackó: A tánc tökéletes metafora arról, hogyan van jelen Isten az életünkben. Ha lekvár vagy lufi vagyok, akkor a vezetése az életemben semmit nem ér. A nőben ott van a figyelem, a ritmusérzék, az izmaiban a tónus, a vágy arra, hogy kövessen. A férfi vezet, de a nő maga cselekszik, nem rángatják, egyszerűen mozdl a másikkal. A férfiszereiben nemek az előregondolkodást volt a legnehezebb elsajtítanom, a vezető szerepet, ami nélkülnem valósul meg a koreográfia. A magyar néptánc különösen alkalmas arra, hogy elsajtítuk ezeket, és megértsük, mi a hivatalunk nőként, férfiként. Erősen más a két szerep, az alávetettség gondolata mégsem merül fel, hiszen még a férfitáncban is a nők énekelnek, és nincs értelme férfitáncot táncolni, ha nincs a nő, aki nekem imponálni lehet vele.

- Hogyan hatottak Önökre azok a családmodellek, amelyeket gyermekként otthon megismertek?

Noémi: Nekem egy testvérem van. Jászapátiiban, a nagyszüleimnél éltem meg, milyen is a nagy család, ott az ünnepéken mindenki együtt voltunk. Édesanyámékké négyen voltak testvérek, mi kilencen unokatestvérek. Ebből a közeből hoztam a nagycsaládos életstílust. Már a házasságunk előtt belefolytam a Nényei család életébe, eltanultam az imádságos lelkületet. Nálunk csak a nagymamám járt templomban. Csodálatos asszony volt! Férjével mindenkitől földibirtokos családból származtak, az egyikük árva volt, a másikuk félárvá. 1935-ben házasod-

tak össze. 1945-ben már négy gyerekük volt, de addigra mindenüket elvesztették, földönfutók lettek. Ennek ellenére soha nem hallottam panaszokat a nagymamát. Szolgálta és vezette a nagycsaládot, soha nem jutott eszembe, hogy szegény lenne. Hogyan tudta ezt így megélni? Sok minden tanultam tőle, nem csak azt, hogy mással. Később nagyon jó közös élményünk lett a néptánc.

Lackó: Noémi úgy emlékszik, hogy nem szerettünk volna hét gyereket, hanem hatot vagy nyolcat, hogy ne magsoljuk az én családi mintámát. De a valóságban minden csak a következő gyerekig láttunk előre.

Noémi: Isten belehelyezte a szívembe a gyermeket utáni

varázslat, a saját életünkbeli ilyenkor átkerülhetünk egy másik világba. Fontos nekem, hogy mindenkiől tudjam, ki-vil mi van, így esténként – ha lehet – körbejárók a szobákban, és megkérdezem tőlük. Egyébként is igyekszem sokat beszélgetni a gyerekeimmel. Hét közben a munka, az iskola, a különórák töltik ki az életünket, de a hétféle elsősorban a család.

- Milyen érzés elengedni a nagyokat?

Noémi: A két nagylányunk egyetemistaként költözött állerlethe. Úgy éreztem, mintha belőlem szakadnának ki. Ha hagyományosabb utat követ-

távolságba, amolyan jó ember voltam. Húsz év telt el így a házáséletünkben.

Noémi: Először Gyöngyvér születésekor rendültem meg abban a hitemben, hogy erős vagyok. Később Eszter születése volt számomra az az élet-helyzet, amikor megtapasztaltam, hogy egy pillanat alatt semmivé válhat az erőm. Még a saját életemet sem tudom a kezemben tartani, nemhogy a családom. Abban sem voltam biztos, hogy lesz holnap, és lesz nyár, amire érdemes programokat tervezni. Isten akkor megmutatta, hogy az ő kezében van az életünk.

- Mi hozta magával ezt a szemléletváltozást?



vagyat. Ha megláttam egy babát, minden azt éreztem: „Ó, ha nekünk még egy lehetne!” A vágy minden megelőzte az újabb gyermek születését. Ha az ember szeretne valamit, örül, ha megkapja.

Felnőtt, kamasz és kisiskolás gyerekeik vannak. Milyen élmények fakadtak a köztük lévő korkülönbségből?

Lackó: A legkisebb és a legnagyobb között tizenhét év van. A két kicsi koraszölt volt, ez sok aggódást jelentett. Gyakran úgy éreztük, mintha a gyerekeink szétszakadtak volna két korosztályra. Régebben fele-fele volt a korosztályok közötti arány, most tulajdonképpen két kicsink van. A két nagy már különköltözött, a harmadik kollégista Szegecsen, a negyedik Pannonhalmára jár, az ötödik és a hatodik kamasz. Azt remélem, hogy a gyerekeink rengeteget gazdagodtak a köztük lévő korkülönbségnek köszönhetően. A nagyok a kisebbekkel bolondozhattak, tanulhattak, megosztottak velük életbölcsességeket, vicsek. De azt is megélték, hogy milyen az, amikor a fiatalabb nyújt támászt az idősebbnek.

Milyen közös szokásaiak vannak?

Lackó: Hétköznap igyekszünk együtt vacsorázni, hétfőn pedig minden étkezést közös. minden este imádkozunk. A tizenéves korosztályban ez nem nagyon népszerű, nem is erőltetjük náluk, de azért hetente többször benéznek. Szerencsére a kicsiknek még lehet mesélni. Ez maga a

nek, ha a diploma vagy házaságkötés után lépnek ki az életünkbeli, az könnyebb lett volna, jobban fel tudtam volna készülni rá.

Lackó: Hiába számítottunk arra, hogy kirepülnek, ez nehez. Belájtuk, hogy a mostani korszak kevesebb támaszt nyújt a fiataloknak a hagyományos utakhoz.

Sokszor változik a szülők hite, istenkapcsolata. Milyen események alakították ezt az életük során?

Noémi: Az Ecclesia Kiadós hittankönyveinek voltam a társszerzője, amit nagy ajándékként éltet meg. Az ötödik gyerekünk félével volt, amikor – tisztán emlékszem – egy kedd napon felsőhajtottam: Istenem, annyira szeretnék valami másossal is foglalkozni, mint „csak” a családdal. Két napra rá felhívott egy volt hittanatos anyukája, hogy bekapcsolódnék-e egy óvodásoknak szóló hittankönyv írássába. Azonnal igent mondtam. Olyan felüdüles volt, hogy szellemi munkát végezhettek! Hát, az Úr cselekszik.

Lackó: Sokan élünk a keresztenyi világban úgy, hogy Jézus egy távoli barát vagy szövetséges az életünkben, akire minden számíthatunk a határhelyzetekben. Nem vagyunk vele intenzív kapcsolatban, nem kérdezzük meg tőle rendszeresen, hogy mik a tervei. Jó ideig rám is ez volt jellemző. Pedig az én hívő életemnek is volt egy világos indítópontja, amikor kimondtam, hogy az ó útjai szerint szeretném berendezni az életemet. Utána azonban elkezdtettem, hogy mesélni. Ez maga a

Lackó: Eszterke születése után egy nagy megpróbáltatás során megtapasztaltuk, minnenyire törékeny az ember, minden ijesztően könnyű meghalni. Noémi egy nagy műtét után lélegeztetőgépre került, rengeteg vér kapott. Kritikus állapotban volt, nem tudtuk, hogy megéri-e az estét, feléred-e még, és ha igen, mire. Számonkra ezekben az órákban vált újra nyilvánvalóvá és világossá az, hogy az életünk bármikor véget érhet, és mindenüket, amikin van, kaptuk. Csak Isten kegyelméből létezem. Hosszú évek után akkor kezdtettem először intenzíven, komolyan, őszintén, az Úrhoz kiáltva, hittel imádkozni.

Noémi, hogyan élte meg mindezt?

Noémi: Ha utólag nem méslik el, milyen trauma ért, nem is tudok róla. Elvésztem az eszméletemet, harminc órával később ébredtem fel az intenzív osztályon, ott tudtam meg, mi történt velem. Nagyon hiányzott a szoros együttlét a babával, más körházból voltunk. Eszter hétfőn született, és csak pénteken láttam először, így az első öt nap kamaradt a közös életünkben. Egy éven át azt éreztem, hogy az anyai érzések, amelyek automatikusan kialakulnak, amikor az anya a szülés után megkapja a gyermekét, nem jönnek maguktól. A régi emlékek ből sem épült fel bennem ez az érzés, meg kellett küzdenem érte, még úgy is, hogy előtte már hétszer sikerült. Eszter születése után – bár már tudtam, hogy milyen egy kora-szülött gyermeket életben tartani – úgy éreztem, ezt most

Lackó: Eszterke születése után három évvel rövid idő leforgása alatt munkanélkülivé váltam. A történetemet el lehet mondani úgy, hogy kitettek egy jól fizető, biztonságosnak tűnő állásból, de úgy is, hogy az Úristen kijelölt számonra három évet, amikor megtanítottarral, hogy a munka, amit végzek, fontos neki. Nem azt akarja, hogy legyen egy keresztenyi életem, és attól elzárva egy munkám a világban. Terve van azzal, hogy hol és hogyan dolgozom, és terve van az emberekkel, akikkel együtt dolgozom. A munka nélkül telt időszak gyümölcsze az is, hogy elindultunk az Emmánuel közösséggel felé.



Isten megmutatta, hogy az Ő kezében van az életünk



Hosszú évek után kezdtem először intenzíven, őszintén, az Úrhoz kiáltva, hittel imádkozni

nem fogom bírni a hét másik gyerek mellett.

Jóval később jöttem rá: az Úr azért várja meg, hogy kérjük tőle valamit, mert így belájtuk, a saját erőnkől semmit sem tudunk tenni, és hogy legyen bennünk alázat. Megtapasztaltam, hogy gyenge vagyok, esendő, és teljesen bizonytalan abban, hogy el tudom-e látni ezt a családot. Éreztem, az Úr meg akarja adni, hogy képes legyek elvégezni a feladataimat, de azt is szeretné, hogy tudjam, ebben ő is benne van, ott áll mellettem. minden reggel odavonyszoltam magam elé, és átadtam neki a napomat.

Hogyan sikerült meggyőzni, lelkileg is felépült a traumából?

Lackó: Eszterke másfél éves koráig elég sok volt a szorongás Noémiben. Marik Józsa és Erzsi, az Emmáuel közösséggel magyarországi alapítói imádkoztak Noémiért. **Noémi:** Akkor egy pillanat alatt múlt el minden félelmem. Kipróbtam, hogy félek-e még, de ehelyett könynebbsegét éreztem. Eszterrel akkor már nagyon összenőtem. Amikor egyéves volt, véletlenül leesett az ágyról, emiatt egy hétag körházból voltam vele szeptember első hetében. Miközben anyuka bent „nyaralt” a körházból, otthon hat iskolás és egy óvodás gyerekkel el kellett kezdeni a tanévet. Talán pont ez az öt nap pótolta azt, ami Eszter születésekor kamaradt.

A munka világában is átélték a kegyelem működését?

Lackó: Eszterke születése után három évvel rövid idő leforgása alatt munkanélkülivé váltam. A történetemet el lehet mondani úgy, hogy kitettek egy jól fizető, biztonságosnak tűnő állásból, de úgy is, hogy az Úristen kijelölt számonra három évet, amikor megtanítottarral, hogy a munka, amit végzek, fontos neki. Nem azt akarja, hogy legyen egy keresztenyi életem, és attól elzárva egy munkám a világban. Terve van azzal, hogy hol és hogyan dolgozom, és terve van az emberekkel, akikkel együtt dolgozom. A munka nélkül telt időszak gyümölcsze az is, hogy elindultunk az Emmánuel közösséggel felé.

2020 januárjában mondta a gyerekeknek, hogy imá-

– Mindeközben hogyan tapasztálták meg a közösséggel ejtő?

Lackó: Tinédzserként egy nemzet- és felekezettelközi ifjúsági táborban döntöttem az Úr mellett. Az ott megélt ökumené hatalmas élményt jelentett számonra, de később alig-alig ápoltam ezeket a kapcsolatokat. Eszter születésekor újra átéltük az Egyház egységét és erejét. Sokan imádkoztak akkor Noémiért: az egyházközösségek, az Emmáuel közössége, a városmajori Szentlélek-szemirárium résznevői, egy evangélius gimnázium tanárai, két bencés szerzetesközösségek Franciaországban és Magyarországon, továbbá református, evangéliumi keresztségek és anglikán barátainak. Azt tapasztaltam meg, hogy Isten a hívők egész közösségen átélítette az Egyház egységét és erejét. Sokan imádkoztak akkor Noémiért: az egyházközösségek, az Emmáuel közössége, a városmajori Szentlélek-szemirárium résznevői, egy evangélius gimnázium tanárai, két bencés szerzetesközösségek Franciaországban és Magyarországon, továbbá református, evangéliumi keresztségek és anglikán barátainak. Azt tapasztaltam meg, hogy Isten a hívők egész közösségen átélítette az Egyház egységét és erejét. Sokan imádkoztak akkor Noémiért: az egyházközösségek, az Emmáuel közössége, a városmajori Szentlélek-szemirárium résznevői, egy evangélius gimnázium tanárai, két bencés szerzetesközösségek Franciaországban és Magyarországon, továbbá református, evangéliumi keresztségek és anglikán barátainak. Azt tapasztaltam meg, hogy Isten a hívők egész közösségen átélítette az Egyház egységét és erejét. Sokan imádkoztak akkor Noémiért: az egyházközösségek, az Emmáuel közössége, a városmajori Szentlélek-szemirárium résznevői, egy evangélius gimnázium tanárai, két bencés szerzetesközösségek Franciaországban és Magyarországon, továbbá református, evangéliumi keresztségek és anglikán barátainak. Azt tapasztaltam meg, hogy Isten a hívők egész közösségen átélítette az Egyház egységét és erejét. Sokan imádkoztak akkor Noémiért: az egyházközösségek, az Emmáuel közössége, a városmajori Szentlélek-szemirárium résznevői, egy evangélius gimnázium tanárai, két bencés szerzetesközösségek Franciaországban és Magyarországon, továbbá református, evangéliumi keresztségek és anglikán barátainak. Azt tapasztaltam meg, hogy Isten a hívők egész közösségen átélítette az Egyház egységét és erejét. Sokan imádkoztak akkor Noémiért: az egyházközösségek, az Emmáuel közössége, a városmajori Szentlélek-szemirárium résznevői, egy evangélius gimnázium tanárai, két bencés szerzetesközösségek Franciaországban és Magyarországon, továbbá református, evangéliumi keresztségek és anglikán barátainak. Azt tapasztaltam meg, hogy Isten a hívők egész közösségen átélítette az Egyház egységét és erejét. Sokan imádkoztak akkor Noémiért: az egyházközösségek, az Emmáuel közössége, a városmajori Szentlélek-szemirárium résznevői, egy evangélius gimnázium tanárai, két bencés szerzetesközösségek Franciaországban és Magyarországon, továbbá református, evangéliumi keresztségek és anglikán barátainak. Azt tapasztaltam meg, hogy Isten a hívők egész közösségen átélítette az Egyház egységét és erejét. Sokan imádkoztak akkor Noémiért: az egyházközösségek, az Emmáuel közössége, a városmajori Szentlélek-szemirárium résznevői, egy evangélius gimnázium taná

Tudatos hittel, hálatelt szívvel

Beszélgetés Erdő Péter bíboros, prímással hetvenedik születésnapja alkalmából

(Folytatás az 1. oldalról)

Mi nem egy elegáns, de nem is rossz általános iskolába jártunk, és még a régi pedagógusnemzedék tanított bennünket. Volt köztük olyan tanár is, akiel nagyapám együtt dolgozott a háború előtt.

– Milyen szempontból voltak meghatározók az életében a gyermekévei?

– A személyes hitünk szempontjából nagyon fontos korszak volt ez. Megtanultunk imádkozni, és a közösséget is megtapasztalhattuk, szüleim ugyanis tagjai voltak egy katolikus családközösségeknek. Ezt egy pap vezette, az első időben Mihalik Imre. Miközben ő lelkigyakorlatot tartott a felnőtteknek, minket elvittek sétálni, később pedig már hittanfoglalkozásra vettünk részt. Az iskolában csak az első két évben volt hittanóra, azután beszüntették. Abban az időben még az sem volt biztos, hogy a templomi hittanoktatást engedélyezni fogják-e. Édesapám nem bízta a véletlenre a nevelésünket,ő kezdett hittanra tanítani bennünket; emlékszem, Hamvas Endre hittankönyvből tanultunk. Alapos volt ez az otthoni hitoktatás, mert amikor jelentkeztünk a piaristákhöz, a felvételi dolgozatunk meglehetősen jól sikerült.

– Mit jelentett önnel a piaista iskola?

– A rend a háború előtti tanárgeneráció legjobbjait gyűjtötte össze, ennek megfelelően nagyon sok jó tanárom volt. Köztük egy fiatal pap tanár, akit úgy hívnak, hogy Jelenrit István. De Kovács Mihály fizikaszakkörére is jól emlékszem. A gimnáziumban olyan papokat ismerhettem meg, akik tanárként is kiválóak voltak. Nekik köszönhetem, hogy kialakult bennem a megyőződés: nincs az a modern tudományos eredmény, ami ellenkezne a hittel. Akkoriban az volt a hivatalos álláspont, hogy a vallás tudománytalan, sőt, sokszor ezzel indokolták, hogy az egyetemeken bizonyos szakokra nem lehetett bekerülni egyházi iskolából.

– A gimnázium után egyből jelentkezett papnak.

– Akkoriban nem volt sok idő a mérlegelésre, vívódásra. Harmadikban felmérték, ki hova menne tovább, negyedikre már tudtuk, mit szeretnénk.

– Volt esetleg olyan papi példaképe, aki segítette a döntésben?

– Elsősorban Futó Karcsei bácsi. Bár soha nem mondta, hogy legyek pap, egyszer megkérdezte, hogy gondoltam-e a papi hivatásra, amire rögtön azt feleltem, hogy igen. Ó tanított meg a Szentírásról elméliketni.

– Gyerekkorában a Józsefvárosban és a Ferencvárosban

is lakott. Hatott esetleg Önre a lakókörnyezete?

– Igen, meghatározó az életemben. Nagyon sokszínű volt abban az időben a VIII. és a IX. kerület lakossága, élt itt színész, rendőr, de persze nagyon sok egyszerű munkásember is. A Belső-Ferencvárosnak volt némi értelmiiségi atmoszférája.

– A világgyűházban abban az időben sok volt a bizonytalanság a joggal kapcsolatban, akárcsak manapság. Egyfajta jogellenesség is jellemző volt, ma már nem tapasztalok ilyet. Persze az igazi teológusok akkor is jól tudták, hogy az Egyház egyszerre látható és láthatatlan valóság, intézmény pedig jog nélkül nem működhet jól, sőt nem is létezhet. A jog

Ebben különleges szerepük van azoknak a közvetítőknek, akik a mai nyelveken is el tudják mondani, milyen válaszokat adtak a latin nyelvű gondolkodók egy-egy problémára. Jómagam a Pápai Gergely Egyetemen tanárként éltem meg a nyelvi váltást. A hetvenes évek második felében a Lateráni Egyetemen az egyhájgot már olaszul tanított

– Milyen kihívások várták meg az oktatás területén?

– Amikor 1988-ban megkaptam a Hittudományi Akadémián a kánonjogi tanszéket, nagy felelősséget vállaltam, hiszen a magyar nyelvterületnek ez volt az egyetlen kánonjogi egyetemi katedrája. Kézikönyvet kellett írni, elindítani egy szakfolyóiratot, és idegen

dői. Mit jelent az életében Róma?

– Elsősorban vallási élményt. Azt, ami miatt egy zarándok felkeresi az Egyház szívét. Róma tehát mindenekelőtt Szent Péter sírját, Szent Pál emlékezetét jelenti számonra. A San Pietro in Vincoli különösen kedves nekem Michelangelo Mózes-szobrával és Cusanus sírjával. De a többi nagy bazilika, a régi templomok is fontosak nekem, köztük különösen a Szent Kelemen-bazilika, ahol megtaláljuk a pogány időszak kultikus helyét, melyhez kapcsolódva megépült az óskeresztény bazilika.

Fiatalkoromban még a Szent Péter-bazilikába is könnycső volt bejutni, Boldog XI. Ince pápa sírjánál sokszor imádkoztam Magyarországról. De emlékszem arra is, hogy az utcákon kommunisták tüntettek, abban az időben ölték meg Aldo Moro olasz miniszterelnököt. Azt is általam, hogy a papi civil miatt ért atrocitás az utcán.

– Mit jelent Önnel a püspökszentelése, amely a nagy jubileum évében történt, vízkereszt ünnepén?

– Szent II. János Pál szentelt, aki volt egy sajátos pozitív fizikai kisugárzása. 2000. január 6-án szenteltek tizenkettő magammal, köztük Veres Andrásossal és Anton Coşával. A Szentatya legfőképpen azért vezette be a vízkereszt püspökszentelés szokását, hogy kifejezze, az új püspökök mint az apostolok utódai a világ népeihez kapnak küldetést az evangélium hirdetésére. Az örömhír pedig nem más, mint az, hogy Krisztus a megdicsőülés reménye bennünk.

– Püspöki jelmondata: *Initio non erat nisi gratia* (Kezdetben nem volt más, csak a kegyelem). Miért ezt választotta?

– Lényeges, hogy az ember ajándékba kapja az életét, a neveltettséét, s bár a hitet és a katolicizmusát is, az utóbbiakat tudatosan el kell fogadni. „Jó földre esett a mérőláncom, és örökséged megtetszett nekem” – írja a zsoltár (Zsolt 16,6). De az elfogadás után meg is kell felelni ennek, vagyis a hit nem egy passzíván elfogadott kegyelem, hanem egyúttal feladatot is jelent.

– Bíboros atya, hogyan tervezzi ünnepelni a születésnapját?

– Halatelt szívvel készülök, szentmisét fogok bemutatni. Istenről kaptam egy teljes életet és sok ajándékot. Az Úr segítségét kérem, hogy nagyobb figyelemmel folytathassam a szolgálatom, és hogy amit a kegyelméből nem jól használtam fel, azt még pótolhassam, különösen az egyes emberek javára, üdvösségre.

Kuzmányi István
Baranyai Béla
Fotó: Merényi Zita



– Kik voltak hatással az ifjúságára?

– Nagy példaképeim nem voltak, igazából még a szentek közül sem tudnék említeni ilyet, aiknek az életét kifejezetten mintának tekintettem volna, bár Szalézi Szent Ferencet különösen tiszteltem. Az esztergomi szemináriumban a prefektusunk Dékány Vilmos volt, egy kiegyensúlyozott, kedves ember, aiknek sokat köszönhettem. Engem fél év után elküldtek a Központi Szemináriumba, ezérről inkább az ott tanító professzorok voltak rám hatással. Félegyházy József egyháztörténész szakmailag precíz ember volt, igen informatív órákat tartott. Zemplén György szégpüspök tanította az erkölcssteológiát, ő ismertette meg velünk a 20. századi pszichológia irányzatait és persze Aquinói Szent Tamás erkölcssteológiáját is. Halála után Paskai László vette át a moráliszt, ő még Dominic Prümmer latin nyelvű tankönyvből tanított. Timkó Imre, aki jól ismerte a keleti teológiát, patrológiát, ókeresztsényt egyháztörténetet tanított. Nyíri Tamás filozófiaórái rendkívül érdekesek voltak, még az ELTE-ről is átjártak hallgatni őt. De Kosztolányi István tanár úrra is nagy szeretettel emlékszem, valamint Tarjányi Bélára, aki akkor kezdte tanítani az Ószövetséget. Gál Ferenc pedig a dogmatika rejtelmeibe vezetett be minket.

– Bíboros atya szereti a latin. Miért tartja fontosnak a latin nyelv ismeretét?

– Azért, hogy európai kultúránk tartalmi gazdagságával tisztában legyünk, és ne ejtsük ki a tudatunkból kétezer évet. Ma nem arról van szó, hogy a latin nyelv ismerete eltűnik, sokkal inkább egyfajta polarizálódást figyelhetünk meg. Az érettsgézű korosztály már nem tud latinul, de egy szűk kör világzónával ismeri a nyelvet. A legjobb latin szövegeket is el lehet már érni az interneten. Arra kell vigyázni, hogy a latin ne egy kis csoport elitkultúrája legyen.

szeretete ugyanakkor édesapámra és a baráti körére is visszavezethető az életemben.

– Hogyan indult el a kánonjog útján?

– Mivel kedvelte a latin nyelvet, végigolvastam az 1917-es kánonjogi kódexet. Bánk József kétkötetes Kánoni jog című könyvét is elolvastam, ez a mű a történeti dimenziót is jól érzékeltette. A licenciátsi dolgozatot az egyháj jog filozófiai és teológiai megalapozásáról írtam, ebben Nyíri professzor úr segített sokat. Doktori disszertációjában Nicolaus Cusanus munkásságát vizsgáltam, azt, hogy a filozófiai gondolkodása hogyan hatott egyhájogi szemléletre. A Bázeli Zsinaton és az azt követő években mai szóval a szinodalitás kérdése került előtérbe, de a konciliarizmus mint heterodox irányzat is a viták tárgyát képezte.

– Bíboros atya szereti a latin. Miért tartja fontosnak a latin nyelv ismeretét?

– Azért, hogy európai kultúránk tartalmi gazdagságával tisztában legyünk, és ne ejtsük ki a tudatunkból kétezer évet. Ma nem arról van szó, hogy a latin nyelv ismerete eltűnik, sokkal inkább egyfajta polarizálódást figyelhetünk meg. Az érettsgézű korosztály már nem tud latinul, de egy szűk kör világzónával ismeri a nyelvet. A legjobb latin szövegeket is el lehet már érni az interneten. Arra kell vigyázni, hogy a latin ne egy kis csoport elitkultúrája legyen.

ták, ám amikor a Gregorianán elkezdtem a tanítást, még a latin volt az előadások nyelve. Hat év után már nem találtak elég latin tanárt, így attól kezdve nekem is olaszul kellett tanítanom. Csak a jogszabályok nyelve maradt latin.

– Hosszú ideig oktatott. Mit jelentett Önnel a tanítás?

– Örömmel tanítottam az egyhájgot. Mivel meg voltam győződve arról, hogy ez a tudomány valami olyasmit mond el az Egyház valóságáról, amit más ágazat nem tud, volt bennem egyfajta küldestudat, hogy mindez megismertessek a hallgatókkal. Magyarországon a hetvenes években nagyon keveset foglalkoztak az egyhájoggal, nem lehetett tudni, mi hatályos, kevés publikáció jelent meg ebben a témaban, az új egyhájogi fogalmaknak nem is volt magyar megfelelőjük. Amikor 1983-ban megjelent az új Egyházi Törvénykönyv, Léka László bíboros engem kért fel a lefordítására. Igyekeztem figyelembe venni a korábbi magyar nyelvű szakirodalom szóhasználatát, de előfordult olyan is, hogy nekem kellett megalkotnom a kívánt kifejezést. Fontos, hogy az új szakirodalmi szövegek alapján lábjegyzetet fordítás született. Vagyis létre kellett hozni egy új kánonjogi nyelvet, és egységes egészékből kellett bemutatni az Egyház fegyelmét. Sokat segített a Szentszék abban, hogy be tudjuk szerezni a megfelelő biblia-papírt, és hogy ezer példányt Erdély számára is nyomtassanak.

nyelvű publikációra is szükség volt ahhoz, hogy benne legyünk a nemzetközi várkerítésben. 2003-ig egyébként Rómában is tanítottam.

– Hogyan emlékszik vissza a papszentelésére és az újmiséjére?

– A Bakács téri templomban szenteltek, azért, hogy az emberek lássák, papi hivatalos Budapesten is léteznek. Újmiséj a Mária utcai Jézus Szíve-templomban, a Tömö utcai kápolnában Futó Karcsi bácsinál, és Berlinben, a karlmelita nővéreknek volt. Élt ott egy magyar nővér, Kerubina Brümmer, akit a második világháború után mint németet telepítettek ki Magyarországról. Ott ismertem meg Joachim Meisnert is. Ez szellemi nyitást is jelentett számomra, mert ott meg tudtam szerezni nyugati, német nyelvű könyveket.

– Hogyan teltek a lelkipásztorkodásban töltött első évei?

– A dorogi plébánián, ahol káplánként szolgáltam, szívesen tanítottam hittant, és örültem annak is, amikor előáldozókat készítettem fel. Abban az időben már kötelekvődöként is működtem. Így került a kezembé egy, a húszas években kiadott könyv, melyet Boldog Meszlényi Zoltán írt, így ismertem meg őt. Papi közösséggé is volt a környéken, közös programokat szerveztünk.

– Az Örök Városban tanult, tanított, és bíborosként magakran oda szólítják a teen-

Ahol nem a világ diktálja a ritmust

Beszélgetés a Magyar Cserkészszövetség új elnökével

Tisztújító országos küldött- gyűlést tartott a Magyar Cserkészszövetség május 14-én, és új országos elnökségek szavazatok bizalma a kildöttek. A szolgálatát most megkezdő őszi csapat vezetője, Kovács Adorján országos elnök válaszolt kérdezésekre.

– Milyen személyes élményeit osztaná meg legszívesebben a cserkészettel kapcsolatban?

– Idén szeptemberben lesz húsz éve, hogy részt vettetem az első órsagyűlésen. Azóta rengeteg élményben volt részem cserkészken. Tulajdonképpen kimondható, hogy ma nem lennék az, aki vagyok, ha akkor nem csatlakozom ehhez a közösségehez.

Nagyon sokat fejlődtem általa, rengeteget tanultam a társaimtól és magamról a cserkészben rejő lehetőségek kiaknázása révén. Az egyik legmeghatározóbb élményem az volt, amikor a közösségiakkal azoncra vezetőjeként saját, fiatalkori vezetőmet kísérhettem a cserkészfogadalmába megújításában. Hatalmas erő a cserkészben ez a folytonosság, melyben az állandóság és a változás egyszerre van jelen.

Gyerkeként a nyári táborok jeleneteként a cserkészvén fénypontját, amikor a világból kiszakadva, nomád környezetben egyszerre élhettük meg Isten közelégett és a cserkész-testvériséget, az egymás iránt érzett felelősséget és a bizalmat, valamint a vagányságot. Az egyik tábor alkalmával a Mátrában kirándultunk, ahol elkapott minket egy nagy eső. Bár útra esett egy kulcsosház, en azon a csapattal tartottam, amelyik felmászott a Mátra nyugati részén található meredek hegycsúcsra, Ágasvárra. Lefelé a sárban csúszkáltunk, mert másiképp nem lehetett előre jutni. Ott nem volt helye a félelemnek és a nyafogásnak: ha már fel-

mentünk, valahogy le is kellett jönni. Vezetőink óvó szeme által kísérve jó sárosan, de minden baj nélkül lejutottunk, a táborban maradtak pedig jó meleg téaval vártak bennünket. Ekkor megtapasztaltam azt, hogy a komfortzónánkból kimozdulva kezdődnek az izgalmas dolgok, ott lehet igazán keresni a fejlődés útjait. A cserkész számos ilyen utat törökített számomra. A szövetségben azon fogunk dolgozni, hogy minden magyar fiatal átélnesse ezeket az élményeket, és emberebb emberré, magyarrabb magyarrá növekedhessen.

– A szövetség elnökeként hogyan határozná meg a cserkészeti és a vallás, a hit kapcsolatát, annak jelentőségét?

– A cserkész egy vallásos ifjúságnevelő mozgalom, így a hit az egyik fő alappillére. A fogadalmunkban három kötelesség teljesítésére teszünk vállalást: Isten felé, hazánk felé és embertársaink felé. A cserkész-munka lényege kis, 8-10 fős közösségekben, örökökben zajlik. Úgy gondolom, ezek a közösségek a legalkalmasabbak arra, hogy a hit megeléssének színterei legyenek. Órsvezetőink küldetése az, hogy olyan közösségeket formáljanak, melyek Istenre mint kősziklára épülnek. Ez sokszor nem egyszerű feladat, hiszen gyakran fogadunk be olyan gyerekeket, fiatalkat, akiket elsősorban a cserkészlet-formára vonz, és elfogadják a keresztenyére. Kérdend, de a családjuk nem aktív vallásgyakorló. Az ilyen hátról tagjaink megszólítása, hitre vezetése cserkészünk belső missziója. Számos pozitív példát láttam erre a környezetben. Nem kevés emberrel találkoztam, aki a cserkészeti hatalmára, a cserkészközösségen átélte élmények nyomán tért meg, vagy az ott tapasztaltak által lett igazán saját-



ja az a hit, amelyben gyermekkora óta nevelkedett.

– Milyen kapcsolatban van a Magyar Cserkészszövetség az egyházzakkal? Jellemző-e a szövetségre az ökumenikus törekvés, a nyitottság a különféle keresztyén felekezetek felé?

– A magyar cserkészek között találunk katolikus, református, evangélikus, adventista, baptista, metodista felekezetű testvéreket is. Mindannyian ugyanazt a Jézust követjük, ugyanazt a fogadalmat tettük le, és ugyanazon törvénnyel tisztelje próbáljuk megelni a cserkészüket. Nem véletlen tehát, hogy a magyar cserkész hagyományos ökumenikus szellemisége. A táborban a reggeli vagy az esti imánál, a programokon, a lelkű napokon közösen imádkozunk úgy, hogy tekintettel vagyunk a felekezeti különbségekből fakadó sajátosságokra. Tehát nem a különbségek elfedésével, hanem azok figyelembevételével, egyben közös keresztyén hitünk megelése

által vagyunk igazán ökumenikusak. Sőt, talán mi vagyunk az a közösség, amelyben a legtöbbet imádkozik együtt katolikus és református vagy evangélikus és adventista. A közös ima megtapasztalása mellett a baráti kapcsolatok révén a cserkészben van tér arra, hogy megismérjük egymás hitét és gondolkodásmódját a hittel kapcsolatban. A megismérés által pedig képesek lehetünk jobban megérteni egymást, ami elősegíti a közeledést, egy igazán erős, hiteles ökumenizmus megélesét.

– A határainkon túli magyarságra is figyelnek? Milyen különösen programjaik vannak?

– Szövetségünk tagja a Magyar Cserkészszövetségek Fórumának, amely a Kárpát-medencében és a szorványban élő, magyar nyelven beszélő cserkészeket fogja össze. Anyaországként felelősséget érzünk a határon túli magyar cserkészekért. Hálá Istennek, szoros kapcsolatban vagyunk velük. Sok programunkon különüknak is részt vesznek, illetve számos program szervezésében együttműködünk a különükkal: összmagyar cserkészvételkedő, re-göscserkész-tábor, vezetőképzések, a betlehemi békéláng szütszására. Sok csapatnak van különösen testvércsapata (vagy őrsnek testvérőre), ezek aktívvak csapatot ápolnak egymással, időnként meglátogatják egymást, közös programokat szerveznek. Az idei csíksomlyói búcsúba is több cserkészcsapatból mentek delegációk. A programok mellett számos más területen is együttműködünk a különösen programokkal. A nevelési programjaink, a vezetőképzések fejlesztése kapcsán rendszeresen egyeztetünk konferenciák, kerekasztal-beszélgetések formájában, és az utóbbi időben a lelkiségi munkacso-

portok is szorosabbra fűzték egymással a kapcsolatot.

– A Magyar Cserkészszövetség idén ünnepi fennállásának 110. évfordulóját. Mi az üzenete a cserkésznek a mai világ, a mai fiatalok számára?

– Alapvető értékeink, az Isten, a haza és az embertárs szolgálatára tett fogadalmunk 110 év alatt nem változott. A cserkész lehetőséget kínál egy igazi élet megélesésére, amelyben a valóságos kapcsolatok és a valódi élmények számítanak. Gyakran kilépünk a komfortzónánkból, ha kell, esőben és sárban túrázunk, nomád körülmények között, a természetben töltve az időnket, ahol ki lehet szakadni a hétköznapokból. A cserkészben nem a világ diktálja a ritmust mesterségesen keltett ingerekkel és a virtuális téren kínált lehetőségekkel. Nálunk már a kicscerkész-kortúk is megtapasztalhatják a jól végzett munka gyümölcsét, a kitartással végigküzdtő kirándulás utáni jóléső, büszke fáradtságot, a felelősséggel ellátott feladat örömet, a közösségen megélhető felhőtlen boldogságot és vidámságot.

A mai világ számára az üzenteink az, hogy az igazi erő az olyan közösségekben rejlik, melyek tagjai képesek félreenni a saját érdekeket a közös érdekekért, s elsődleges céljuk mások szolgálata, a közös és az egyéni fejlődés, valamint a felelősségvállalás egymás és a környezetünk iránt. Hisszük, hogy a közösségeink akkor működnek igazán jól, ha nemcsak önerőből, hanem a Szentlélek erőforrásait is felhasználva törekednek céljaik megvalósítására. Elvégezzük a jól munkát, s kérjük rá a Jóisten áldását, hogy valóban az ő eszközei és munkatársai legyünk az ifjúság nevelése által.

Körössy László
Fotó: Lambert Attila

Máriapócon köszöntötték a pedagógusokat



Június 2-án zárult a Nyíregyházi Egyházmegye tizalkalmás TEA-képzése (Teológia alapfokon). A máriapócsi képzészáró találkozó a közelgő pedagógusnap alkalmából egyúttal arra is lehetőséget adott, hogy a fejtarató megköszönje pedagógusainak az egész éves kitartó munkát, és megbecsülést fejezze ki a kiemelkedő oktató-nevelő tevékenységet végező munkatársaknak.

A TEA (Teológia alapfokon) kurzust Szabó Tamás oktatási referens kezdeményezésére indították útjára Máriapócon az idei köznevelési évben, azzal a szándékkal, hogy az előadó atyák, katekéták, a terület szakemberei könnyen befogadható és érthető ismereteket, tapasztalatokat osszanak meg a teológiáról, vallásgyakorlásról a Nyíregyházi Egyházmegye köznevelési intézményeinek pedagógusai és munkatársai számára.

Az igényt többek között az hívta életre, hogy az egyházmegye az utóbbi években több állami intézmény fenntartását vette át, s az ott dolgozó munkatársak számára szükséges az Egyházzal, teológiai ismeretekkel való találkozás a keresztenyel hiteles iskolai-óvodai képviselésében. A már korábban is egyházi iskolaként és óvodaként működő intézmények pedagógusai pedig ismétlést, megerősítést kaphattak. Emellett e két csoportba tartozók közös találkozásra pontjáként is szolgáltak az év során megrendezett TEA-délutánok.

Az előadások után kérdésfeltevésre és kötetlen együttlétre is lehetősége volt a jelenlévőknek. Munkájukat és vállalkozó kedvüket az utolsó találkozásra – elszámolható kreditpontokon kívül – tanúsítvánnal jutalmazták.

Forrás: Nyíregyházi Egyházmegye
Szöveg és fotó: P. Tóth Nőra

Az utolsó alkalom előadója Szocska A. Ábel nyíregyházi megyéspüspök volt, aki a legbőlcsebb pedagógusról, Krisztusról beszélt. Arról, hogyan van és lehet jelen a pedagógusok életében a tanító Krisztus.

Mind a közel száz munkatársnak személyesen adta át a püspök a rendezvény támogatója, a Jótevő Alapítvány ajándékát, egy teásbőgrét.

Erre a tárgyra reflektált Szabó Tamás atya beszédében. Mint mondta, az ember élete is ilyen üres csésze,

„ha nem töltjük fel hittel, Istenről tanult, kapott és viszonozott szeretettel, odafigyeléssel, csak egy üres csésze marad”.

A rendezvényen tizenegy pedagógust tüntettek ki

püspöki dicsérettel, Egyházmegyei köznevelésért-díjjal, valamint a Szent Gellért-díj ezüst fokozatával. Ez utóbbit Csűrös Józsefné kapta, aki éppen ötven éve tevékenykedik óvodapedagógusként.

Szent Erzsébet ünnepe Sárospatakon

Az elmúlt hónapokban elkészült a sárospatai bazilika új sekrestyéje, melyben egy szépen restaurált szekrény is helyet kapott a máriapócsi Szűzanya kegyképével. Az épületet Terenyák Csaba egri érsek áldotta meg és szentmisét mutatott be Szent Erzsébet szentté avatásának 787. évében június 6-án, pünkösdi hónapban.



A szentmise kezdetén Bereczkei Miklós, a bazilika plébánosa köszöntötte a főpásztort és a jelenlévőket s köszönetet mondott a főegyházmegye támogatásáért, mely lehetővé tette a templom bővítését.

Az érsek szentbeszédében úgy fogalmazott: A családokban legtöbbször az asszonyok adják meg a lelkiséget, szelidén irányítva szeretteket a jó úton. Ezt a szent köldetést fel kell vállalni, miként Árpád-házi Szent Erzsébet tette. Úgy tekintünk rá, mint hűséges asszonyra, aki szerelemmel szerette férjét, szeretettel nevelte gyermekéit. Szent Erzsébet életének főbb mozzaná-

tait üvegablakok is meglevenítik a sárospatai bazilikában. A férfiaknak segíteniük kell szeretetükkel, hogy a szent asszonyok hivatásuknak éljenek.

Szentbeszédének záráskaként XVI. Benedek pápa szavait idézte a főpásztor: „a mennyben van egy édesanyánk,

az ég nyitva áll, a mennyországának szíve van”.

A szentmise után Makláry Teréz helyi alkotó ikonját adták át a főpásztornak köszönetképpen a közösség tagjai.

A szertartást körmenet zártá Szent Erzsébet ereklyéjével.

Forrás: Egri Főegyházmegye
Fotó: Hegyalja Televízió,
Szent István Televízió

HÍREK KÉPEKBEN

• Az elmúlt tíz év közös munkáját ünnepélyes keretek között erősítette meg a Görögkatolikus Roma Szakkollégium és a Miskolci Egyetem június 7-én. Az ünnepélyes aláírás után Orosz Atanáz megyéspüspök és Makai László igazgató Boldog Romzsa Tódor-díjat adott át Horváth Zitának, az egyetem rektorának.



• A Pécsi Egyházmegyehez tartozó papok, állandó diaconusok és papnövendékek szülei találkoztak a pécsi Magtár Látogatóközpontban június 7-én. Az összejötével részt vett Felföldi László pécsi megyéspüspök is.

• A Jeunesse-Lumière (Ifjúság-Világosság, rövidítve JL) Nemzetközi Katolikus Evangelizációs Iskola 1984-ben született Franciaországban. 2021 óta Magyarországon is jelen van, ötö közülük missziós hetet tartottak az egyeki katolikus iskolában.



Negyvenéves a szalóki „lelkierőmű”

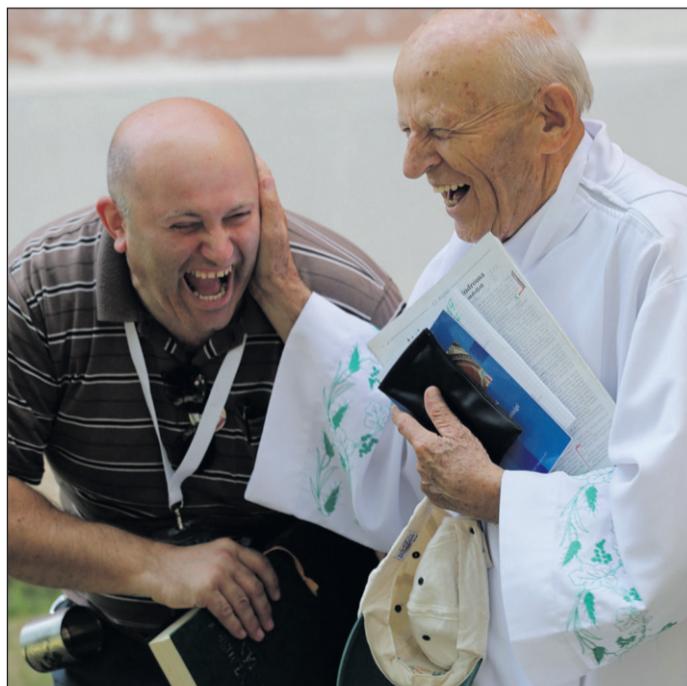
Július 14. és 17. között tartják idén az Egerszalóki Ifjúsági Találkozót és Lelkigyakorlatot, melyet először 1982-ben rendeztek meg. A 40. évforduló mellett Kerényi Lajos SP, a lelkigyakorlat vezetője is jubileumokat ünnepel: június 1-jén betöltötte 95. életévét, és 70 esztendeje szentelték pappá.

Ismét személyes találkozások helyszíne lehet a már negyven esztendeje, 1982 óta megrendezett Egerszalóki Ifjúsági Találkozó és Lelkigyakorlat. A részvevők számára a negyven évről való hálaadáson túl örökre ad okot az is, hogy a lelkigyakorlat vezetője, Kerényi Lajos piarista szerzetes kettős jubileumot ünnepel, hiszen 95 éves, és 70 éve szolgál papként.

A szentmisék és lelki programok mellett ezúttal is lesznek kiscsoportos beszélgetések, műhelyek, tanúságtételek és koncertek is.

A jelenlévők többek között találkozhatnak majd Ternyák Csaba érsekkel, Marton Zsolt váci megyéspüspökkel, Böjté Csaba ferences szerzetessel, Roska Péter atyával, Fodor Rékával – Afrékkával – és férjével, Greguss Sándorral is. Ezenkívül több lelkiségi mozgalom és szerzetesrend képviselői lesznek jelen, de lesz lézershow, és fellép László Attila, valamint táncházat tart az Esztenás zenekar.

Forrás és fotó: Egri Főegyházmegye



Szomjaztam, és innom adtatok

Segítsünk együtt, hogy legyen ismét víz a kongói gyermekkórházban!

Balog Márta, a Nyolc Boldogság Közösségi nővére, az afrikai rendtartomány elöljárója Kongóban van, ahonnan segítéskérést küldött. Mivel olvasóink többször is tanúbizonyságot tettek nagylelkűségükről, mely afrikai kereszteny testvéreink segítését célozza, a Magyar Kurír és az Új Ember örömmel társul a közösségi felhívásához: Segítsünk együtt!

Balog Márta az alábbiakat osztotta meg közösségi oldalán:

A kongói Kabindába érkezve nagyon szomorú hír várt mindenkit, mert elromlott a vízszivattyú, ami ellátja a kórházat és a közösségi házat. A szivattyú egy fúrt forrásból, egy völgyből nyomta fel a vizet a kórháznak és nekünk. Nappal 35 fok, éjszaka 22 fok volt.

Engem nem is annyira zavart, hanem a kórházban alakult ki tragikus helyzet, hiszen nem volt víz. Megérkeztek párhelye az alultáplált, éhező gyerekek csoportjai, és már nem tudtak nekik vizet adni arra sem, hogy a gyógyszert bevegyék, és a speciális tápokat sem tudták elkészíteni nekik víz nélkül.

A közösségi testvérek a városban a Káritásztól hozták a vizet, míg két nap múlva ott is elromlott a vízszivattyú a túlterheltség miatt, és az egész városban a két működő kút szivattyúja is elromlott. Három nappal az érkezésem után már csak 10 liter ivóvíz maradt a házban 25 embernek, és vasárnapra (négy nap múlva) 350 vendéget várunk ebédre.

A kabindai kórház szivattyúja már több mint két hete nem működik, mert Kongóban nem találnak hozzá alkatrészt. A betegek csalátagjai gyalog elmennek a városon kívüli

forrásokhoz, hogy vizet hozzanak a betegeknek, és mi is kocsival hordjuk hordókban a vizet. Mária nővér, a misszión és a kórház igazgatója mondta, hogy új szivattyút kellene szerezni, de nincs rá pénz. Ezért most új feladatot vállaltam magamra, és megígértem neki, hogy



gyűjtök pénzt egy új szivattyúra. A szivattyú közzel 3 millió forintba kerül (LOMBARDINI 11LD626-3).

A Nyolc Boldogság Alapítvány vállalta, hogy fogadja az adományokat, és aztán megtervezzi a pénz eljuttatását Kabindába, hogy megrendelhessék a szivattyút, amit Európából kell majd elszállítani hozzájuk.

Közösségeinknek van egy közhazsnú alapítványa, ahol várjuk a nagylelkű adományokat. A Nyolc Boldogság Alapítvány folyószámlaszáma: 10918001-00000046-84530004. A közleménybe írjak be: kabindai szivattyú.

Kuzmányi István
Fotó: Balog Márta CB közösségi oldala

EGERSZALÓKI LEVÉL 2022

Idei témánk:
A hivatalos – papi, szerzetesi, családos, szakmai...

Mottó: „Itt vagyok, engem küldj” (Iz 6,8)

Hová küldesz, Uram?

Az emberek közé. Kereszteny vagy, vedd észre, hogy minden sok minden hiányzik a világban! Kilopták az Alkotót. A nietzschei gondolatok nagy teret nyertek: „Megöltük az Öregistent. Új isten áll a helyére, és az ÉN vagyok.” Ez az übermenschi gondolat, mely hibásan azt hirdeti, hogy Isten nélkül, papok és urak nélkül „szeptember májussá szépül”.

Kereszteny fiatal! A helyeden vagy? Tudod, mi lett és lesz ennek az eredménye? A fekete szabadoság, aminek akadály az Isten és a parancsolatok.

És íme: tömegesen jönnek az értelmetlen és reménytelen életük miatt öngyilkosságot kísérők, a depresszióssá vagy kényszerképzetessé válók. Megjelennek a pénznek és hatalomvágynak, a háborúknak milliárd és milliárd elhervadt virágai, az ösztönöktől való függés keserű áldozatai.

Egy nagylány, aki évekkel ezelőtt tanítványom volt, öngyilkosságot kísérlelt meg, de megmentették. Kérdésemre, miért tette ezt, így válaszolt: „Szabadelvű barátok közé keveredtem. Közöttük rabja lettem az alkoholnak, a drognak és a szex minden csábításának. Egyszer csak megundorodtam magamtól. Nem tudok felmérni magamra. Nem akarok élni. Mondogatták: »Ne törődj Istennel, papokkal, szülőkkel! Szabadítsd fel magad! Tarts velünk!« Becsaptak...”

Nos, kereszteny fiatalok, akit válaszoltok az Úr hívására, ugye sejtétek, hogy hová kell mennetek és mi a feladatotok?

Nyáron jöjjetek el Egerszalókra! Négy napon kereszteny felkészülünk arra, hogy okosan, lelkesen hogyan helyezzük vissza sokszor vergődő fiatal szíveteikbe a Jóistent. A kündésünk, Mécs László után szabadon: vadócba rózsát oltani, hogy egyre szébb legyen a Föld!

Szeretettel hívunk és várunk 2022. július 14-től 17-ig az Egerszalóki Ifjúsági Találkozóra és Lelkigyakorlatra! Bővebb információt Facebook-oldalunkon, illetve az ifjusag@egriegyhazmegye.hu e-mail-címen kaphattok.

Ternyák Csaba érsek atya, Kerényi Lajos atya, Vízi János atya és a rendezői csapat